

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності Антимонопольного комітету України

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради України 1984 р., № 51, ст. 1122, з наступними змінами):

1) у статті 38:

у частині другій слова “третій – шостій” замінити словами “третій – восьмій”;

доповнити новими частинами сьомою та восьмою такого змісту:

“Адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, передбаченого статтею 166³ цього Кодексу, може бути накладено протягом року з дня його виявлення, але не пізніше 5 років з дня його вчинення.

Адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, передбаченого статтею 166⁴ цього Кодексу, може бути накладено протягом року з дня його виявлення, але не пізніше 3 років з дня його вчинення”;

2) статті 164³, 166¹, 166² виключити;

3) статті 166³ та 166⁴ викласти в такій редакції:

“Стаття 166³. Антиконтурентні дії органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю

Прийняття будь-яких актів (рішень, наказів, розпоряджень, постанов тощо), надання письмових чи усних вказівок, укладення угод або будь-які інші дії чи бездіяльність органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю (колегіального органу чи посадової особи), які призвели або можуть призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції –

тягне за собою накладення на посадових осіб, членів колегіальних органів, які вчинили такі дії чи бездіяльність, штрафу в розмірі від п’ятисот до тисячі неоподатковуваних доходів громадян.

Делегування окремих владних повноважень об’єднанням, підприємствам та іншим суб’єктам господарювання, якщо це призводить або може призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції, схилення суб’єктів господарювання, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю до порушень законодавства про захист економічної конкуренції, створенні умов для вчинення таких порушень чи їх легітимації, –

тягне за собою накладення на посадових осіб, членів колегіальних органів, які вчинили такі дії чи бездіяльність, штрафу в розмірі від двохсот п'ятидесяти до п'ятисот неоподатковуваних доходів громадян. ”;

“**Стаття 166⁴**. Порушення порядку подання інформації та виконання рішень органів Антимонопольного комітету України, створення перешкод працівникам Антимонопольного комітету України, його територіального відділення у проведенні перевірок, огляді, вилученні чи накладенні арешту на майно, документи, предмети, чи інші носії інформації

Неподання інформації, подання інформації в неповному обсязі Антимонопольному комітету України, його територіальному відділенню у встановлені органами Антимонопольного комітету України, головою його територіального відділення чи нормативно-правовими актами строки або подання недостовірної інформації Антимонопольному комітету України, його територіальному відділенню посадовими особами органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятидесяти до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Створення перешкод працівникам Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень у проведенні перевірок, передбачених статтею 44¹ Закону України «Про захист економічної конкуренції», огляді, вилученні, чи накладенні арешту на майно, документи, предмети, чи інші носії інформації, розпечатуванні (розпломбовуванні) приміщень, систем електронних комунікацій, інших володінь чи місць зберігання інформації, особами зазначеними у частині першій цієї статті –

тягне за собою накладення штрафу в розмірі від двох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частинами першою та другою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме правопорушення -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від п'яти тисяч до п'ятнадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невиконання особами, зазначеними у частині першій цієї статті, рішень, попередніх рішень органів Антимонопольного комітету України, чи їх виконання не в повному обсязі -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною четвертою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме правопорушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Неприбуття фізичної особи належним чином повідомленої, без поважних причин на виклик державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, для надання усних пояснень, ненадання усних пояснень, надання неповної інформації, надання недостовірної інформації, -

тягне за собою накладення штрафу від ста до однієї тисячі п'ятсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.”;

4) у статті 221:

цифри “164³” виключити;

цифри “166¹–166⁴” замінити цифрами “166³, 166⁴”;

5) статтю 254 після частини другої доповнити новими частинами третьою та четвертою такого змісту:

“Протоколи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 166³, 166⁴ цього Кодексу, у разі їх оформлення, складаються протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення органу Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, у двох примірниках, один із яких під розписку вручається особі, яка притягається до адміністративної відповідальності.

Якщо при складенні протоколу особа, яка притягується до адміністративної відповідальності за правопорушення, передбачені статтями 166³, 166⁴ цього Кодексу, не була присутня, до протоколу вноситься відповідний запис, який підписується уповноваженою на те посадовою особою Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, яка склала протокол. При цьому один примірник складеного протоколу протягом трьох робочих днів надсилається особі, яка притягується до адміністративної відповідальності за повідомленою нею або наявною в Антимонопольному комітеті України, його територіальному відділенні адресою (місцезнаходженням / задекларованим / зареєстрованим місцем проживання (перебування)).”.

У зв'язку з цим, частину третю вважати частиною п'ятою;

б) в абзаці двадцятому пункту 1 частини першої статті 255 слово та цифри “статті 164³, 166¹ – 166⁴” замінити словом та цифрами “статті 166³, 166⁴”.

2. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144):

1) в абзаці сьомому частини першої статті 10 слова “антимонопольно – конкурентна політика” замінити словами “політика у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму”;

2) статтю 18 викласти в такій редакції:

“Стаття 18. Державна політика у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму

1. Державна політика у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму в господарській діяльності, здійснення заходів щодо демонополізації економіки, фінансової, матеріально-технічної, інформаційної, консультативної та іншої підтримки суб’єктів господарювання, які сприяють розвитку конкуренції, здійснюється органами державної влади, органами місцевого самоврядування та органами адміністративно-господарського управління та контролю.

2. Суб’єкти господарювання, органи влади, органи місцевого самоврядування, а також органи адміністративно-господарського управління та контролю зобов’язані сприяти розвитку конкуренції та не вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію.

3. Органи державної влади, до компетенції яких належить забезпечення державного регулювання та управління у відповідних галузях економіки, проводять моніторинг ринків цих галузей з метою аналізу та прогнозування їх розвитку.

4. Державний контроль за додержанням законодавства про захист економічної конкуренції, захист інтересів суб’єктів господарювання та споживачів від його порушень здійснюються органами Антимонопольного комітету України”;

3) в абзаці п’ятому частини третьої статті 19 слова “антимонопольно – конкурентного законодавства” замінити словами “законодавства про захист економічної конкуренції”;

4) у статті 22 частину восьму виключити;

У зв’язку з цим частини дев’яту–дванадцяту вважати відповідно частинами восьмою – одинадцятою.

5) у частині четвертій статті 24 слова “особливості здійснення антимонопольно – конкурентної політики щодо комунального сектора економіки, а також” виключити;

6) у статті 25:

у частині другій слова “антимонопольно – конкурентного законодавства” замінити словами “законодавства про захист економічної конкуренції”;

частину третю виключити;

7) у статті 27:

у частинах першій – третій слово “Монопольним” замінити словами “Монопольним (домінуючим)”;

у частині четвертій слова “стосовно існуючих монопольних утворень заходи антимонопольного регулювання відповідно до вимог законодавства” замінити словами “заходи відповідно до вимог законодавства”;

доповнити частиною шостою такого змісту:

“6. Визнання монопольного (домінуючого) становища на ринку суб’єктів господарювання, зловживання ним визначається відповідно до законодавства про захист економічної конкуренції”;

8) статті 29 – 38 виключити;

9) у статті 40:

у назві статті та частині першій слова “антимонопольно-конкурентного законодавства” замінити словами “законодавства про захист економічної конкуренції”;

у частині другій слово “згоди” замінити словом “дозволу”;

друге речення частини третьої виключити;

частини четверту – сьому виключити;

10) у статті 41:

назву статті викласти в такій редакції:

“Стаття 41. Законодавство про захист економічної конкуренції”;

у частині першій слова “закону про Антимонопольний комітет України” замінити словами “законів України “Про Антимонопольний комітет України”, “Про захист економічної конкуренції”, “Про захист від недобросовісної конкуренції”;

11) у статті 56:

у частині другій слова “розпорядженням антимонопольних органів відповідно до антимонопольно-конкурентного законодавства України” замінити словами “рішенням Антимонопольного комітету України відповідно до законодавства про захист економічної конкуренції”;

у частині третій слова “антимонопольно-конкурентного законодавства” замінити словами “законодавства про захист економічної конкуренції”;

12) в абзаці п’ятому частини шостої статті 128 слова “антимонопольно-конкурентного законодавства” замінити словами “законодавства про захист економічної конкуренції”;

13) частину шосту статті 180 виключити;

14) частину другу статті 212 виключити;

15) Главу 28 виключити.

3. У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) статтю 32 доповнити новою частиною шістнадцятою такого змісту:

“16. Розгляд клопотання про скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції здійснюється тим самим складом суду, який постановив ухвалу про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

Якщо такий склад суду сформувати неможливо, суддя визначається в порядку, встановленому частиною першою цієї статті”.

У зв'язку з цим, частини шістнадцяту – дев'ятнадцяту, вважати частинами сімнадцятою – двадцятою;

2) доповнити частину першу статті 33 новим абзацом такого змісту:

“Провадження про розгляд клопотань Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, розглядаються суддею одноособово”;

3) після розділу I доповнити новим розділом I¹ такого змісту:

«Розділ I¹
ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ЗА КЛОПОТАННЯМИ
АНТИМОНОПОЛЬНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНИ, ЙОГО
ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ВІДДІЛЕННЯ

“**Стаття 146¹**. Заходи забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

1. З метою забезпечення ефективного виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, суд за клопотанням Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, має право вжити заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, якщо невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення про накладання штрафу органу Антимонопольного комітету України, його територіального відділення.

2. Заходи забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції можуть бути застосовані до закінчення строків виконання рішення органів Антимонопольного комітету України, незалежно від судового оскарження у зв'язку із існуванням хоча б однієї обставини, що свідчить про можливість невиконання або ускладнення виконання рішення про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, зокрема, але не виключно, у разі якщо:

1) юридична та/або фізична особа не отримує рішення, попереднє рішення, розпорядження та вимоги органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення, подання з попередніми висновками у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та/або не виконує їх у вставленому законодавством порядку, у тому числі не отримує поштову кореспонденцію за зареєстрованим місцезнаходженням та/або задекларованим (зареєстрованим) місцем проживання (перебування), не прибуває на виклик, органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення у встановлені органами Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України чи законодавством України строки;

2) юридична та/або фізична особа не перебуває за зареєстрованим місцезнаходженням та/або задекларованим (зареєстрованим) місцем проживання (перебування) і при цьому не встановлено її фактичне місцезнаходження;

3) юридична та/або фізична особа не подає фінансову та/або податкову звітність до відповідних органів державної влади в установленому законодавством порядку;

4) до установчих документів юридичної особи систематично вносяться зміни, пов'язані із зміною найменування, складу учасників (засновників), керівників, напрямів діяльності;

5) статутний капітал юридичної особи несформований або його розмір є незначним;

6) юридична та/або фізична особа фактично не здійснює господарської діяльності, у тому числі за останні шість місяців відсутні господарські операції;

7) вартість активів та/або майна юридичної особи менша суми накладеного штрафу, та/або таке майно не може бути джерелом погашення накладеного штрафу;

8) юридична та/або фізична особа необґрунтовано передає третім особам або пов'язаним відносинами контролю особам майно, грошові кошти, якщо такі дії не пов'язані безпосередньо з провадженням власної господарської діяльності;

9) юридична та/або фізична особа відчужує задіяні у виробничо-господарській діяльності основні засоби;

10) юридична та/або фізична особа продає товари (роботи, послуги), які виготовляє за ціною, нижчою за собівартість, без об'єктивних на це причин;

11) юридична та/або фізична особа приймає нераціональні управлінські рішення, які негативно впливають на господарську діяльність, що призводить до фінансових збитків та втрат;

12) юридична та/або фізична особа у разі збиткової діяльності спрямовує отримувані грошові засоби та інвестиції на закупівлю товарів (робіт, послуг) безпосередньо не задіяних у господарській діяльності;

13) наявність обтяжень майна юридичної та/або фізичної особи;

14) наявність у юридичної та/або фізичної особи кредитної заборгованості в розмірі, не меншому суми накладеного штрафу;

15) наявність у юридичної та/або фізичної особи податкового боргу;

16) юридична та/або фізична особа включена до списку осіб, діяльність яких має ознаки недобросовісного залучення коштів громадян під впливом інвестиційних проектів.

3. Забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції здійснюється шляхом:

1) накладення арешту на майно та (або) грошові кошти, що належать або підлягають передачі або сплаті особі, на яку рішенням органу Антимонопольного комітету України накладено штраф і знаходяться у нього чи в інших осіб;

2) заборони особі, на яку рішенням органу Антимонопольного комітету України накладено штраф, вчиняти певні дії;

3) зупинення продажу майна особи, на яку рішенням органу Антимонопольного комітету України накладено штраф;

4) інших заходів, необхідних для забезпечення ефективного виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції суд, якщо це не забезпечуються заходами, зазначеними у пунктах 1–3 цієї частини.

Стаття 146². Клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

1. Клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, подається до місцевого господарського суду за місцезнаходженням заявника.

2. Клопотання про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції подається в письмовій формі, підписується уповноваженим законом представником заявника та повинно містити:

1) найменування суду, до якого подається клопотання;

2) найменування Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, які подають клопотання, їх місцезнаходження, поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України, номери засобів зв'язку, адресу електронної пошти, відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

3) відомості про особу на яку рішенням у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції накладено штраф: повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові – для фізичних осіб), його місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), організаційно-правова форма (для юридичних осіб), реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта (для фізичних осіб - громадян України), якщо такі відомості відомі заявнику, вказівку на статус фізичної особи - підприємця (для фізичних осіб - підприємців), відомі номери засобів зв'язку та адресу електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

4) захід забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, який належить застосувати з обґрунтуванням підстав для його вжиття судом;

3. До клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції додаються:

1) документи, які підтверджують сплату судового збору у встановленому порядку і розмірі відповідно до закону;

2) документи, що підтверджують повноваження особи, яка підписала клопотання;

3) документи, що підтверджують надсилання (надання) клопотання і доданих до нього доказів юридичній та/або фізичній особі, на яку рішенням у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції накладено штраф з урахуванням положень статті 42 цього Кодексу.

4. Суд, встановивши, що клопотання про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції подано без додержання вимог цієї статті або подано заявником, який відповідно до частини шостої статті 6 цього Кодексу зобов'язаний зареєструвати електронний кабінет, але не зареєстрував його, повертає клопотання Антимонопольному комітету України, його територіальному відділенню, про що постановляє ухвалу.

Повернення клопотання не перешкоджає повторному зверненню з ним після усунення недоліків.

Стаття 146³. Розгляд клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

1. Клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, розглядається судом не пізніше трьох робочих днів з дня його надходження з повідомленням (викликом) учасників провадження за наявними матеріалами провадження. Неявка цих осіб не є перешкодою розгляду поданого клопотання, за умови, що їх належним чином повідомлено про дату, час і місце засідання.

2. За результатами розгляду клопотань Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, суд постановляє ухвалу про повне або часткове задоволення клопотання, чи про відмову у задоволенні клопотання.

3. При ухваленні судом рішення судові витрати не відшкодовуються, якщо інше не встановлено законом.

Стаття 146⁴. Ухвала про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

1. Ухвала суду про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції постановляється за правилами, встановленими цим Кодексом для постановлення ухвал.

В ухвалі господарського суду, мають бути також зазначені:

1) відомості про особу, на яку рішенням у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції накладено штраф: повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові – для фізичних осіб), його місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), організаційно-правова форма (для юридичних осіб), реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта (для фізичних осіб - громадян України), якщо такі відомості відомі заявнику, вказівку на статус фізичної особи - підприємця (для фізичних осіб - підприємців), відомі номери засобів

зв'язку та адресу електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

2) захід забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, який вжито судом.

2. Ухвала господарського суду про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції є виконавчим документом та має відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим законом. Така ухвала підлягає негайному виконанню з дня її постановлення незалежно від її оскарження і відкриття виконавчого провадження.

3. Примірник ухвали про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції негайно надсилається заявнику, всім особам, яких стосуються такі заходи і яких суд може ідентифікувати, а також, у разі необхідності, направляється судом для негайного виконання державним та іншим органам для вжиття відповідних заходів.

4. Ухвала господарського суду про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції або про відмову у задоволенні клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття відповідних заходів може бути оскаржена в апеляційному порядку.

Стаття 146⁵. Скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

1. Суд може скасувати заходи забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції з власної ініціативи або за вмотивованим клопотанням учасника провадження, зокрема у разі, якщо:

1) рішення про накладення штрафу органу Антимонопольного комітету України у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції виконано у повному обсязі, у тому числі сплачено пеню відповідно до законодавства про захист економічної конкуренції;

2) набрало законної сили судове рішення про визнання недійсним або скасування (повністю або частково) рішення органу Антимонопольного комітету України про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

3) відкрито виконавче провадження на підставі наказу Голови Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України про примусове виконання рішення про накладення штрафу органу Антимонопольного комітету України, прийнятого

за результатами розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

2. Клопотання про скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції розглядається в судовому засіданні не пізніше п'яти робочих днів з дня надходження його до суду.

3. За результатами розгляду клопотання про скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, вжитих судом, постановляється ухвала.

4. Ухвала господарського суду про скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, вжитих судом, або про відмову в скасуванні заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, може бути оскаржена в апеляційному порядку.

Стаття 146⁶. Оскарження ухвал, пов'язаних із вжиттям заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

1. Ухвала суду про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції або про відмову у вжитті заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції; про скасування заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції або відмову у скасуванні заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, може бути оскаржена в апеляційному порядку протягом 10 днів з дня її проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, зазначений строк обчислюється з дня складення повного тексту судового рішення.

2. Учасник провадження, якому повний текст ухвали суду не було вручено у день її проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження ухвали суду - якщо апеляційна скарга подана протягом десяти днів з дня вручення йому відповідної ухвали суду”;

4) у частині другій статті 234 слова та цифри “статей 351 та 356” замінити словами та цифрами “статей 146⁴, 146⁵, 351 та 356”.

4. У Законі України “Про Антимонопольний комітет України” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 50, ст. 472 із наступними змінами):

1) у пункті 2 статті 3 слова “узгодженими діями” виключити;

2) статтю 4 викласти в такій редакції:

“Стаття 4. Основні принципи діяльності Антимонопольного комітету України

Антимонопольний комітет України будує свою діяльність на принципах:

- 1) верховенства права, у тому числі законності та юридичної визначеності;
- 2) обґрунтованості;
- 3) безсторонності (неупередженості);
- 4) добросовісності і розсудливості;
- 5) пропорційності і розумності;
- 6) відкритості і гласності;
- 7) своєчасності і розумного строку розгляду заяв, справ;
- 8) ефективності;
- 9) презумпції правомірності дій та вимог особи;
- 10) офіційності;
- 11) гарантування ефективних засобів правового захисту.
- 12) захисту конкуренції на засадах рівності фізичних та юридичних осіб перед законом та пріоритету прав споживачів”;

3) у статті 7:

у частині першій:

у пункті 11 слова “(у сфері медіа - за методиками, погодженими з Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення)” виключити;

у пункті 16 після слів “інших держав” доповнити словами “Європейської комісії”;

пункт 17 викласти в такій редакції:

“17) надавати компетентним органам інших держав, Європейській комісії, інформацію;”;

пункт 17¹ виключити;

після пункту 17 доповнити новими пунктами 18-23 такого змісту:

“18) викликати для надання усних або письмових пояснень у зв’язку з виконанням завдань, покладених на Антимонопольний комітет України законодавством про захист економічної конкуренції, керівників, посадових осіб, працівників, представників суб’єктів господарювання, об’єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв, та будь-яких інших фізичних осіб, які можуть

володіти інформацією чи документами, що можуть бути доказами порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

19) проводити опитування суб'єктів господарювання, покупців, продавців, споживачів у зв'язку з виконанням завдань, покладених на Антимонопольний комітет України законодавством про захист економічної конкуренції;

20) застосовувати до суб'єктів господарювання, об'єднань обов'язкові для виконання поведінкові та/або структурні засоби захисту конкуренції;

21) застосовувати до органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю обов'язкові для виконання поведінкові засоби захисту конкуренції;

22) звертатись та одержувати від компетентних органів інших держав, Європейської комісії допомогу при проведенні розслідувань порушень законодавства про захист економічної конкуренції, зокрема, шляхом направлення вимог про надання інформації суб'єктам господарювання, що здійснюють господарську діяльність на території іншої держави;

23) надавати компетентним органам інших держав, Європейській комісії допомогу при проведенні розслідувань порушень законодавства про захист економічної конкуренції у випадках та порядку, передбачених законом, зокрема, шляхом направлення вимог компетентних органів інших держав, Європейської комісії про надання інформації суб'єктам господарювання, що здійснюють господарську діяльність на території України;”;

У зв'язку з цим, пункт 18 вважати відповідно пунктом 24;

частину другу викласти в такій редакції:

“У сфері здійснення контролю за концентрацією Антимонопольний комітет України має такі повноваження:

1) розглядати заяви і справи про надання дозволу, надання висновків, попередніх висновків стосовно концентрації, проводити дослідження за цими заявами і справами;

2) приймати передбачені законодавством про захист економічної конкуренції розпорядження та рішення за заявами і справами про надання дозволу на концентрацію, надавати висновки, попередні висновки стосовно концентрації, висновки щодо кваліфікації дій відповідно до законодавства про захист економічної конкуренції;

3) переглядати, перевіряти рішення, прийняті органами Антимонопольного комітету України в межах компетенції;

4) дозволяти або забороняти концентрацію;

5) застосовувати до суб'єктів господарювання, об'єднань обов'язкові для виконання поведінкові та/або структурні засоби захисту конкуренції;

6) при розгляді заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, проведенні перевірки та в інших передбачених законом випадках вимагати від суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, їх посадових осіб і працівників, інших фізичних та юридичних осіб інформацію, в тому числі з обмеженим доступом;

7) здійснювати повноваження, передбачені пунктами 6, 11-12, 15-17, 22 - 23 частини першої цієї статті;

8) звертатись та одержувати від компетентних органів інших держав, Європейської комісії інформацію, необхідну для здійснення контролю за концентраціями суб'єктів господарювання, надавати зазначеним органам, Європейській комісії запитувану ними інформацію у сфері контролю за концентраціями, у випадках та в порядку, передбаченому законом;

9) проводити дослідження дотримання вимог законодавства про захист економічної конкуренції;

10) здійснювати інші повноваження, передбачені законодавством про захист економічної конкуренції;”;

у пункті 11 частини третьої слова “узгодженими діями,” та “узгоджені дії,” виключити;

4) в абзаці дванадцятому частини шостої статті 9 слова “узгоджені дії,” виключити;

5) у частині першій статті 13:

пункт 1 виключити;

у пункті 3 слова “узгоджені дії,” виключити;

6) у статті 14:

у частині першій:

у пунктах 1 і 2 слова “узгоджених дій,” виключити;

у пункті 7 слова “на цьому ринку” замінити словами “на відповідному ринку”;

після пункту 9 доповнити новими пунктами 9¹ та 9² такого змісту:

“9¹) застосовувати до суб'єктів господарювання, об'єднань обов'язкові для виконання поведінкові та/або структурні засоби захисту конкуренції;

9²) застосовувати до органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю обов'язкові для виконання поведінкові засоби захисту конкуренції (поведінкові зобов'язання);”;

у частині п'ятій:

у пункті 1 слова “про надання дозволу, надання попередніх висновків стосовно узгоджених дій,” виключити;

у пункті 2 слова “надавати попередні висновки стосовно узгоджених дій” виключити;

після пункту 9 доповнити новими пунктами 9¹ та 9² такого змісту:

“9¹) застосовувати до суб'єктів господарювання, об'єднань обов'язкові для виконання поведінкові та/або структурні засоби захисту конкуренції;

9²) застосовувати до органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю обов'язкові для виконання поведінкові засоби захисту конкуренції (поведінкові зобов'язання);”;

7) у частині другій статті 15:

у пункті 1 слова “узгоджених дій” виключити;

після пункту 10 доповнити новими пунктами 11 і 12 такого змісту:

“11) у випадках та порядку, передбачених цим законом, вимагати надання усних або письмових пояснень у зв'язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення, у керівників, посадових осіб, працівників, представників суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв, та будь-яких інших фізичних осіб, які можуть володіти інформацією чи документами, що можуть бути доказами порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

12) проводити опитування суб'єктів господарювання, покупців, продавців, споживачів у зв'язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення”;

8) у частині першій статті 16:

у пункті 1 слова “узгоджених дій” виключити;

у пункті 2 слова “надавати попередні висновки стосовно узгоджених дій” виключити;

пункт 7 викласти в такій редакції:

“7) викликати для надання усних або письмових пояснень у зв'язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України, керівників, посадових осіб, працівників, представників суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів,

філій, представництв, та будь-яких інших фізичних осіб, які можуть володіти інформацією чи документами, що можуть бути доказами порушення законодавства про захист економічної конкуренції;”;

після пункту 7 доповнити новим пунктом 7¹ такого змісту:

“7¹) проводити опитування суб’єктів господарювання, покупців, продавців, споживачів у зв’язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України;”;

у пункті 14 слова “чи узгодженості дій” виключити;

9) у частині першій статті 17:

у пункті 1 слова “дослідження за заявами про надання дозволу, попередніх висновків стосовно узгоджених дій”, “узгоджені дії” виключити;

пункт 6 викласти в такій редакції:

“6) викликати для надання усних або письмових пояснень у зв’язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення, керівників, посадових осіб, працівників, представників суб’єктів господарювання, об’єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв, та будь-яких інших фізичних осіб, які можуть володіти інформацією чи документами, що можуть бути доказами порушення законодавства про захист економічної конкуренції;”;

після пункту 19¹ доповнити новим пунктом 19² такого змісту:

“19²) проводити опитування суб’єктів господарювання, покупців, продавців, споживачів у зв’язку з виконанням завдань, покладених законодавством про захист економічної конкуренції на Антимонопольний комітет України, його територіальне відділення;”;

10) у частині першій статті 19 слова “узгоджені дії” та “узгодженими діями” виключити;

11) у статті 22¹:

у частині першій після слів “інші носії інформації” доповнити словами “письмові або усні”;

після пункту 2 частини шостої доповнити новим пунктом 3 такого змісту:

“3) обміну інформацією з компетентними органами інших держав, Європейською комісією у випадку зняття статусу інформації з обмеженим доступом особою, що надала таку інформацію Антимонопольному комітету України, в рамках міжнародного співробітництва;”.

У зв’язку з цим, пункт 3 вважати відповідно пунктом 4;

частини десяту та одинадцятую виключити.

12) статтю 22² викласти в такій редакції:

“Стаття 22². Співробітництво Антимонопольного комітету України з компетентними органами інших держав

З метою реалізації повноважень, передбачених статтею цього 7 Закону, Антимонопольний комітет України співпрацює з компетентними органами:

інших держав, Європейською комісією шляхом обміну інформацією з обмеженим доступом, у тому числі під час надання взаємної допомоги при здійсненні контролю за концентраціями суб'єктів господарювання, проведенні розслідувань порушень законодавства про захист економічної конкуренції, реалізації інших повноважень, передбачених статтею 7 цього Закону, - на підставі міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

інших держав шляхом обміну інформацією, яка не є інформацією з обмеженим доступом, у тому числі під час надання взаємної допомоги при здійсненні контролю за концентраціями суб'єктів господарювання, реалізації інших повноважень, передбачених статтею 7 цього Закону, - на підставі багатосторонніх та двосторонніх міжнародних договорів України міжвідомчого характеру.

Міжнародні договори України міжвідомчого характеру з питань, що належать до повноважень Антимонопольного комітету України укладаються від імені Антимонопольного комітету України.

Антимонопольний комітет України може надавати компетентним органам інших держав, Європейській Комісії, та отримувати від них інформацію, зокрема з обмеженим доступом.

Надання інформації з обмеженим доступом компетентним органам інших держав, Європейській Комісії можливе лише в разі, якщо міжнародний договір містить положення про те, що:

інформація буде використана конкурентним відомством, Європейською Комісією виключно для виконання покладених на них згідно із законодавством відповідного конкурентного відомства, Європейської комісії завдань захисту економічної конкуренції;

відповідне конкурентне відомство, Європейська Комісія можуть забезпечити такий режим доступу до інформації, який би не призвів до розкриття інформації для інших цілей чи її розголошення в будь-який спосіб, у тому числі шляхом несанкціонованого доступу;

відповідне конкурентне відомство, Європейська комісія надаватиме допомогу Антимонопольному комітету України подібну до тієї, яку

Антимонопольний комітет України може надавати іншому конкурентному відомству, Європейській комісії на засадах взаємності;

відповідне конкурентне відомство, Європейська комісія гарантує, що на нього(неї) розповсюджується дія норм законодавства, яке так само захищає конфіденційність інформації, як і норми чинного законодавства України;

надання інформації здійснюватиметься на розсуд сторін договору, не є обов'язком Антимонопольного комітету України або відповідного конкурентного відомства або Європейської комісії, в наданні інформації може бути відмовлено, зокрема, якщо надання інформації потребує надмірних ресурсів або суперечить інтересам держави і суспільства”;

13) у назві та тексті статті 23¹ слова “надання дозволу на узгоджені дії,” виключити;

14) у частині третій статті 24¹ слова “ узгоджені дії” виключити;

15) у статті 25:

після абзацу шостого доповнити новими абзацами сьомим і восьмим такого змісту:

“визнання правочинів недійсними у випадках, передбачених законодавством про захист економічної конкуренції;

вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції;”;

У зв'язку з цим, абзаци сьомий–тринадцятий вважати восьмим – п'ятнадцятим.

доповнити новим абзацом такого змісту:

“У випадку, якщо законодавством про захист економічної конкуренції не визначено ефективний спосіб захисту інтересів держави, споживачів та суб'єктів господарювання, Антимонопольний комітет України, територіальні відділення Антимонопольного комітету України можуть визначити інший спосіб захисту, який не суперечить закону”;

16) у частині четвертій статті 28 слова “узгоджені дії” виключити.

5. У Законі України “Про захист від недобросовісної конкуренції” (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 36, ст. 164 із наступними змінами):

1) статтю 28 доповнити новою частиною такого змісту:

“Заява, за якою органами Антимонопольного комітету України розпочато розгляд справи про недобросовісну конкуренцію, не може бути відкликана”;

2) частину третю статті 30 виключити.

6. У Законі України “Про захист економічної конкуренції” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 12, ст. 64 із наступними змінами):

1) у статті 1:

у частині першій:

в абзаці сьомому слова “(виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)” замінити словами “від здійснення господарської діяльності”;

в абзаці дванадцятому слова “в межах делегованих їм повноважень органів влади чи органів місцевого самоврядування” замінити словами “наданих, у тому числі делегованих їм Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, органами влади чи органами місцевого самоврядування;”;

абзац шістнадцятий викласти в такій редакції:

“суб’єкт господарювання – юридична особа незалежно від організаційно-правової форми та форми власності або фізична особа, яка здійснює господарську діяльність, у тому числі яка прямо чи опосередковано здійснює контроль (крім органів влади, органів місцевого самоврядування в частині здійснення ними владних повноважень) над іншою юридичною чи фізичною особою, яка здійснює господарську діяльність; група суб’єктів господарювання - юридичних та/або фізичних осіб, пов’язаних відносинами контролю. Суб’єктами господарювання визнаються також органи державної влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю виключно в частині здійснення ними господарської діяльності;”;

доповнити з урахуванням алфавітного порядку термінами такого змісту:

“висхідний ринок – ринок товарів, виробництво (реалізація) яких є необхідними для виробництва (реалізації) товарів, що обертаються на іншому відповідному ринку;

господарська діяльність – діяльність, що полягає у пропонуванні товарів, робіт і послуг на ринку, включаючи будь-який вид виробничої, комерційної, фінансової діяльності. Господарською діяльністю вважається також придбання товарів, робіт, послуг, якщо їх подальше використання забезпечує здійснення господарської діяльності. Не вважається господарською діяльністю діяльність фізичної особи з придбання споживчих товарів для кінцевого споживання;

низхідний ринок – ринок товарів, виробництво (реалізація) яких потребує використання товарів, що обертаються на іншому відповідному ринку;

поведінкові засоби захисту конкуренції (поведінкові зобов’язання) – матеріально-правові заходи за допомогою яких здійснюється вплив на суб’єкта господарювання, об’єднання, органу влади, органу місцевого самоврядування, органу адміністративно-господарського управління та контролю, з метою зміни їх поведінки, яка впливає або може впливати на конкуренцію, інтереси інших суб’єктів господарювання чи споживачів на ринку товару. До поведінкових засобів захисту конкуренції, зокрема, належать зобов’язання органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю прийняти рішення, скасувати або змінити прийняте рішення чи розірвати угоду;

стримуючий ефект - підхід до визначення та застосування заходів із захисту конкуренції, який запобігає вчиненню порушень у майбутньому цією та іншими особами;

структурні засоби захисту конкуренції (структурні зобов'язання) – матеріально-правові заходи, що передбачають реорганізацію (злиття, приєднання, поділ, перетворення, виділ) відчуження частини активу (майна), корпоративних прав у тому числі примусовий поділ тощо;”;

2) у статті 5:

у частині першій:

в абзаці першому слова “(діяльність, бездіяльність)” виключити;

в абзаці другому слово “наслідком створення” замінити словами “наслідком створення чи діяльністю”; слова “крім випадків, передбачених Законом України “Про медіа” виключити;

у частині другій слова “чинять або мають намір чинити узгоджені дії” замінити словами “беруть участь в узгоджених діях”;

3) у статті 6:

у частині першій слова “призвели чи можуть призвести” замінити словами “за своїм предметом або наслідками призвели чи можуть призвести”;

у частині другій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

“1) прямого чи опосередкованого встановлення цін чи інших умов придбання або реалізації товарів;”;

у пункті 7 слова “суб’єктами господарювання” замінити словом “сторонами”;

пункт 8 виключити;

частину третю викласти в такій редакції:

“3. Антиконтрентними узгодженими діями, передбаченими частиною першою та/або другою цієї статті, вважається вчинення суб’єктами господарювання схожих дій (бездіяльності) на ринку товару у разі, якщо аналіз ситуації на ринку товару спростовує наявність об’єктивних причин для вчинення таких дій (бездіяльності)”;

доповнити статтю новими частинами п’ятою–восьмою такого змісту:

“5. Угоди в будь-якій формі та рішення об’єднань у будь-якій формі, які є антиконтрентними узгодженими діями, на які поширюється заборона, встановлена частиною четвертою цієї статті, є нікчемним в частині, в якій вони призводять або можуть призвести до недопущення, усунення або обмеження конкуренції.

6. Правочин, стороною якого є учасник антиконкурентних узгоджених дій, на який поширюється заборона, встановлена частиною четвертою цієї статті, може бути визнаний судом недійсним повністю або частково за позовом сторони правочину, інтереси якої були порушені, якщо умови такого правочину визначені внаслідок таких антиконкурентних узгоджених дій.

7. У разі визнання недійсними правочинів, на підставах, встановлених частиною шостою цієї статті, сторона, яка є учасником антиконкурентних узгоджених дій, зобов'язана повернути іншій стороні все, що вона одержала на виконання цього правочину, а в разі неможливості такого повернення, зокрема тоді, коли одержане полягає в отриманні прав на користування, управління майном, прав на провадження певних видів діяльності, спеціальних дозволів на користування надрами, ліцензій на користування радіочастотним спектром, інших прав, виконаній роботі, наданій послугі, - відшкодувати вартість того, що одержано, за цінами, які існують на момент відшкодування. Одержане на виконання такого правочину другою стороною не повертається та не відшкодовується.

8. Узгоджені дії між конкурентами, передбачені пунктами 1 – 4 частини другої цієї статті, є антиконкурентними узгодженими діями за своїм предметом, які не потребують доведення негативних наслідків їх вчинення для конкуренції”;

4) після статті 7 доповнити новою статтею 7¹ такого змісту:

“Стаття 7¹. Узгоджені дії з неістотним впливом на конкуренцію.

1. Положення частини четвертої статті 6 цього Закону не поширюються на узгоджені дії суб'єктів господарювання, які не мають істотного впливу на конкуренцію на будь-якому товарному ринку.

2. Положення частини першої цієї статті не поширюються на узгоджені дії, які є антиконкурентними за своїм предметом.

3. Умови, за яких вплив узгоджених дій суб'єктів господарювання на конкуренцію не вважається істотним, визначаються нормативно-правовим актом Антимонопольного комітету України”;

5) статті 8, 9 виключити;

6) статті 10 та 11 викласти в такій редакції:

“Стаття 10. Дозволені узгоджені дії

1. На узгоджені дії суб'єктів господарювання не поширюються положення частини четвертої статті 6 Закону, якщо такі дії:

1) сприяють вдосконаленню виробництва чи розповсюдженню товарів (робіт, послуг) або технічному чи економічному прогресу;

2) забезпечують отримання споживачами справедливої частини позитивного ефекту (отриманої вигоди) від таких узгоджених дій;

3) не накладають на суб'єктів господарювання обмежень, які не є необхідними для досягнення цілей, зазначених у пункті 1 цієї частини;

4) не надають таким суб'єктам господарювання можливості обмежувати конкуренцію на ринку товару (товарному ринку).

2. Узгоджені дії, передбачені в частині першій цієї статті, є дозволеними.

3. Під час розгляду питань про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачених статтею 6 цього Закону, тягар доведення того, що умови частини першої цієї статті дотримано, несе відповідний суб'єкт господарювання.

Стаття 11. Вимоги до категорій дозволених узгоджених дій

1. Антимонопольний комітет України може визначати типові вимоги до категорій узгоджених дій суб'єктів господарювання, на які не поширюється заборона, передбачена частиною четвертою статті 6 цього Закону.

2. Типові вимоги передбачені частиною першою цієї статті можуть передбачати припинення їхньої дії після закінчення визначеного Антимонопольним комітетом України строку.

3. Антимонопольний комітет України може з власної ініціативи або у зв'язку з розглядом заяви, справи про порушення не застосовувати типові вимоги, передбачені частиною першою цієї статті, або їх окремі положення до узгоджених дій суб'єктів господарювання, у разі встановлення невідповідності таких узгоджених дій вимогам частини першої статті 10 цього Закону”;

7) статтю 12 доповнити новою частиною шостою такого змісту:

“6. Методика визначення монопольного (домінуючого) становища суб'єктів господарювання на ринку затверджується Антимонопольним комітетом України та може встановлювати особливості визначення монопольного (домінуючого) становища на певних товарних ринках”;

8) у статті 13:

у частині першій слова “ущемлення інтересів інших суб'єктів господарювання чи споживачів, які були б неможливими за умов існування значної конкуренції на ринку” замінити словами “ущемлення інтересів постачальників чи покупців, у тому числі споживачів, які були б неможливими за умов існування значної конкуренції на ринку”;

у частини другій:

пункт 2 доповнити словами “що створює для них не вигідні умови конкуренції;”;

у пункті 4 слова “іншим суб'єктам господарювання, покупцям, продавцям” замінити словами “інтересам споживачів”;

пункт 5 викласти в такій редакції:

“5) часткова або повна відмова постачати товари за звичайну винагороду та/або на звичайних умовах, в тому числі відмова у доступі до інформації, мереж або інших об’єктів інфраструктури, якщо постачання або надання такого доступу є об’єктивно необхідним для здійснення господарської діяльності, і якщо така відмова призводить або може призвести до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції на товарному ринку без об’єктивно виправданих на це причин;”;

пункт 6 виключити;

У зв’язку з цим, пункт 7 вважати відповідно пунктом 6;

пункт 6 викласти в такій редакції:

“6) дії, які створюють перешкоди доступу на ринок (виходу з ринку) чи усувають або можуть усунути з ринку продавців, покупців, інших суб’єктів господарювання, крім таких перешкод (усунення), що є результатом конкуренції”;

доповнити статтю новими частинами четвертою та п’ятою такого змісту:

“4. Правочин, укладений суб’єктом господарювання, який займає монопольне (домінуюче) становище на ринку, може бути визнаний судом недійсним за позовом сторони правочину, інтереси якої були порушені, якщо умови такого правочину були визначені в результаті зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку.

5. У разі визнання недійсним правочину, на підставі, встановленій частиною четвертою цієї статті, сторона, яка є суб’єктом господарювання, який займає монопольне (домінуюче) становище на ринку, зобов’язана повернути другій стороні все, що вона одержала на виконання цього правочину, а в разі неможливості такого повернення, зокрема тоді, коли одержане полягає у правах на користування, управління майном, інших прав, виконаній роботі, наданій послугі, - відшкодувати вартість того, що одержано, за цінами, які існують на момент відшкодування. Одержане на виконання такого правочину другою стороною не повертається та не відшкодовується”;

9) у статті 14:

у частині першій після слів “відповідності дій” доповнити словом “(бездіяльності)”;

доповнити статтю новою частиною другою такого змісту:

“Стосовно відповідності кожної окремої дії (бездіяльності) положенням окремої норми законодавства про захист економічної конкуренції подається окрема заява”;

10) у статті 18:

у частині першій слова “чи сприяти вчиненню таких порушень” замінити словами “або сприяти їх вчиненню”;

абзаци третій та четвертий частини другої виключити;

11) статті 19–21 викласти в такій редакції:

“Стаття 19. Більш вигідна переговорна позиція суб’єкта господарювання

1. Суб’єкт господарювання має більш вигідну переговорну позицію по відношенню до іншого суб’єкта господарювання (покупця, продавця), якщо такий суб’єкт господарювання є залежним від нього.

Більш вигідна переговорна позиція існує незалежно від наявності чи відсутності у суб’єкта господарювання монопольного (домінуючого) становища.

2. Суб’єкт господарювання (покупець, продавець) є залежним від іншого суб’єкта господарювання, якщо перехід до іншого покупця (продавця) призводить або може призвести до значних збитків залежного суб’єкта господарювання.

3. Суб’єкт господарювання є таким, від якого залежить інший суб’єкт господарювання, зокрема, якщо:

1) розмір сукупної вартості активів та/або сукупний обсяг реалізації товарів такого суб’єкта господарювання перевищує в чотири та більше разів аналогічні показники залежного суб’єкта господарювання; або

2) розмір частки на відповідному товарному ринку такого суб’єкта господарювання перевищує в чотири та більше разів розмір частки на тому ж товарному ринку залежного суб’єкта господарювання; або

3) у залежного суб’єкта господарювання відсутні технології та/або можливості доступу на ринки, до каналів розподілу та закупівлі та/або інші необхідні умови ведення господарської діяльності, наявні у суб’єкта господарювання, від якого він залежить.

4. Залежність виникає у зв’язку з реалізацією сільськогосподарської та харчової продукції:

1) постачальниками, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, не перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, покупцям, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро;

2) постачальниками, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, але не перевищує 10 мільйонів євро, покупцям, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро;

3) постачальниками, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму,

еквівалентну 10 мільйонам євро, але не перевищує 50 мільйонів євро, покупцям, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 50 мільйонам євро;

4) постачальниками, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 50 мільйонам євро, але не перевищує 150 мільйонів євро, покупцям, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 150 мільйонам євро;

5) постачальниками, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 150 мільйонам євро, але не перевищує 350 мільйонів євро, покупцям, річний сукупний обсяг реалізації товарів яких, з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 350 мільйонам євро.

5. Суб'єкт господарювання не вважається таким, від якого залежить інший суб'єкт господарювання, зокрема, якщо:

1) відповідні договірні відносини тривають менше трьох років поспіль; або

2) обсяг товарообороту між відповідними суб'єктами господарювання складає менше 30 відсотків від сукупної вартості активів чи сукупного обсягу реалізації товарів, у тому числі за кордоном, з урахуванням відносин контролю, суб'єкта господарювання, залежність якого визначається, за останній фінансовий рік, що передує року, в якому почалися дії (бездіяльність), що мають ознаки зловживання більш вигідною переговорною позицією.

Положення абзаців другого та третього цієї частини не застосовуються у випадку, коли залежний суб'єкт господарювання незалежно від наявності договірних відносин з суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію, здійснив документально підтверджені інвестиції в капітальне обладнання, людські ресурси, знаки для товарів і послуг, рекламу, будь-які інші форми просування продукту на ринку та технології для встановлення чи підтримки відносин з суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію, розмір яких дорівнює або перевищує 30 відсотків від сукупної вартості активів чи сукупного обсягу реалізації товарів, у тому числі за кордоном, з урахуванням відносин контролю, залежного суб'єкта господарювання за останній фінансовий рік, що передує року, в якому відбулися дії або бездіяльність.

Положення цієї частини не застосовуються до відносин, що виникають у зв'язку з реалізацією сільськогосподарської та харчової продукції.

6. Для цілей розрахунку показників, зазначених у частинах третій–п'ятій цієї статті:

1) еквіваленти сум в євро у національній валюті України визначаються за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України, що діяв в останній день фінансового року;

2) розмір сукупної вартості активів та/або сукупного обсягу реалізації товарів визначається з урахуванням відносин контролю, у тому числі за кордоном, за останній фінансовий рік, що передує року, в якому почалися дії (бездіяльність), що мають ознаки зловживання більш вигідною переговорною позицією;

3) сукупний обсяг реалізації товарів визначається, як сума доходу від здійснення господарської діяльності суб'єкта господарювання за вирахуванням суми податку на додану вартість, акцизного податку, інших податків та зборів, базою для оподаткування яких є показники за останній фінансовий рік, що передує року, в якому почалися дії (бездіяльність), що мають ознаки зловживання більш вигідною переговорною позицією.

Для цілей частини четвертої цієї статті береться до уваги лише сукупний обсяг реалізації сільськогосподарської та харчової продукції.

Стаття 20. Зловживання більш вигідною переговорною позицією

1. Зловживанням більш вигідною переговорною позицією є дія чи бездіяльність суб'єкта господарювання, яка полягає у встановленні для залежного суб'єкта господарювання умов, на які такий суб'єкт господарювання не погодився б за відсутності залежності від суб'єкта господарювання, що висуває відповідні умови.

2. Зловживанням більш вигідною переговорною позицією, зокрема, визнається:

1) створення для залежного суб'єкта господарювання умов, які ставлять його в невідгідне становище порівняно з конкурентами без об'єктивно виправданих причин, в тому числі, шляхом встановлення для залежного суб'єкта господарювання цін або умов продажу товарів, обмеження доступу до інновацій, існуючих чи потенційних покупців, продавців залежного суб'єкта господарювання тощо;

2) схилення чи примушення залежного суб'єкта господарювання до прийняття додаткових зобов'язань, витрат або ризиків, які за своєю природою та згідно з торговими й іншими чесними звичаями у підприємницькій діяльності не стосуються предмета договору;

3) спонукання суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію, залежного суб'єкта господарювання до надання окремим покупцям, продавцям пільг, преференцій, особливих цін чи умов придбання або реалізації товарів;

4) примушення чи спонукання суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію залежного суб'єкта господарювання до надання знижок та/або бонусів, підвищення цін, змін щодо умов надання послуг гарантійного чи іншого обслуговування товарів, зокрема, після їх продажу, якщо такі дії відбуваються після поставки товару (робіт, послуг);

5) примушення залежного суб'єкта господарювання до сплати додаткових коштів, оплати додаткових витрат, надання додаткових послуг, зокрема, витрат на переміщення товару до іншого продавця чи покупця або на заходи з просування товару на ринку.

6) зобов'язання постачальника оплачувати псування або втрату продукції, що сталося у приміщеннях, які належать покупцеві або знаходяться в його користуванні, окрім випадків коли таке псування або втрата продукції сталися з вини постачальника;

7) зобов'язання постачальника відшкодувати кошти, витрачені на розгляд скарг клієнтів покупця, незважаючи на відсутність вини зі сторони постачальника;

8) повернення отриманої від постачальника продукції цьому постачальнику з покладенням на нього витрат, пов'язаних із таким поверненням;

9) скасування замовлення на швидкопсувну продукцію, відмова від отримання такої продукції, що призводить або може призвести до втрат постачальника;

10) зміна в односторонньому порядку положень договору, які стосуються способу, місця, строків чи обсягу постачання продукції або надання послуг, стандартів якості, умов оплати чи ціни;

11) затримка строку оплати або зменшення розміру погодженого платежу суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію;

12) встановлення граничних строків розрахунків, що перевищують:

30 днів для швидкопсувних та 60 днів для інших продуктів харчування та сільськогосподарської продукції, незалежно від наявності або відсутності договору чи інших обставин;

30 днів у разі відсутності договору, 60 днів у разі наявності договору, а також більше 60 днів за умови, що це не призводить до збитків постачальника;

13) призупинення в односторонньому порядку строків розрахунків, якщо це призводить до перевищення граничних строків розрахунків, зазначених у пункті 12 цієї частини.

3. Зловживання суб'єктом господарювання більш вигідною переговорною позицією з залежним суб'єктом господарювання забороняється та тягне за собою відповідальність згідно з законом.

4. Не вважаються зловживанням більш вигідною переговорною позицією дії (бездіяльність), передбачені частинами першою та другою цієї статті, якщо:

1) судовий спір між суб'єктом господарювання, що має більш вигідну переговорну позицію, та залежним суб'єктом господарювання, предметом якого є виконання зобов'язань або визнання правочину недійсним знаходиться на розгляді господарського суду до вступу рішення суду в силу, або

2) сторони чітко і зрозуміло, за відсутності заздалегідь невикідних умов погодили в договорі наступне:

покупець повертає нереалізовану продукцію без здійснення оплати за неї;

покупець стягує з постачальника плату за зберігання, демонстрацію, чи надання можливостей продажу продукції;

покупець вимагає від постачальника повністю або частково оплатити будь-які знижки на продукцію, що продається покупцем в рамках акції;

покупець вимагає від постачальника оплатити рекламу покупцем продукції; покупець вимагає від постачальника оплатити маркетинг покупцем продукції;

покупець стягує з постачальника плату за персонал для облаштування приміщень, які використовуються для продажу продукції постачальника.

Стаття 21. Обмежувальна діяльність об'єднань

Не допускається обмежувальна діяльність об'єднань, до складу яких входять учасники, які сукупно мають можливість суттєво впливати на умови конкуренції на певному товарному ринку, шляхом відмови у прийнятті суб'єкта господарювання до об'єднання, якщо така відмова є необґрунтованою та невикористованою і завдає або може завдати шкоди конкуренції”;

12) абзац шостий статті 23 викласти в такій редакції:

“суб'єкти господарювання, які набувають або мають намір набути контроль над об'єктами приватизації, та суб'єкти господарювання, які є об'єктами приватизації, або суб'єкти господарювання, активи (майно), частки (акції, паї) яких є об'єктом приватизації у процесі приватизації об'єктів державної та комунальної власності;”;

13) у статті 24:

у частині першій:

цифри та слова “150 мільйонам євро” замінити цифрами та словами “150 мільйонам євро, або”;

доповнити новим пунктом 3 такого змісту:

“3) вартість активів суб'єкта господарювання, пакет акцій (часток) або єдиний майновий комплекс якого є об'єктом приватизації, з урахуванням відносин контролю, за останній фінансовий рік, або обсяг реалізації товарів в

Україні суб'єкта господарювання, пакет акцій (часток) або єдиний майновий комплекс якого є об'єктом приватизації, з урахуванням відносин контролю, за останній фінансовий рік, або ціна продажу об'єкта приватизації перевищує суму, еквівалентну 4 мільйонам євро, визначену за офіційним валютним курсом, установленим Національним банком України, що діяв в останній день фінансового року”;

в абзаці четвертому частини другої слова “(виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)” замінити словами “від здійснення господарської діяльності”;

у частині четвертій слова “суміжних з ним ринках” замінити словами “висхідних і низхідних ринках”;

частину сьому доповнити абзацом другим такого змісту:

“Відповідальність за недотримання заборони, встановленої в абзаці першому цієї частини, у випадках концентрації, передбаченої пунктом 2 частини другої статті 22, несе суб'єкт господарювання, який набуває контроль”;

доповнити новою частиною дев'ятою такого змісту:

“9. Правочин, який є концентрацією, учасником якої є суб'єкти господарювання, до яких на момент вчинення такого правочину застосовано спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України “Про санкції”, є нікчемним”;

14) у назві розділу VI слова “узгоджені дії” виключити;

15) у статті 26:

у назві та тексті статті слова “узгоджені дії”, “узгоджених дій” виключити;

у частині першій слова “узгоджених дій, учасники” виключити;

абзац другий частини першої, частини четверту – шосту виключити;

16) у статті 27:

частину першу викласти у такій редакції:

“1. Антимонопольний комітет України чи адміністративна колегія Антимонопольного комітету України розглядають заяву про надання дозволу на концентрацію протягом тридцяти днів з дня прийняття її до розгляду відповідним органом Антимонопольного комітету України.

Антимонопольний комітет України чи адміністративна колегія Антимонопольного комітету України розглядає заяву на концентрацію за спрощеною процедурою протягом 25 днів з дня її надходження у разі, якщо:

лише один учасник концентрації здійснює діяльність на території України, або

сукупна частка учасників концентрації на товарному ринку, на якому здійснюється концентрація, не перевищує 15 відсотків і при цьому частки або

сукупні частки учасників концентрації не перевищують 20 відсотків на висхідному або низхідному товарних ринках.

Державний уповноважений Антимонопольного комітету України може прийняти рішення про розгляд заяви за процедурою, передбаченою абзацом першим цієї частини, якщо обставини, передбачені абзацами третім і четвертим цієї частини, або інші обставини, що можуть вплинути на прийняття рішення відповідно до частини першої статті 25 цього Закону, потребують додаткового вивчення”;

у частині другій слова “та якщо узгоджені дії, концентрація заборонені” замінити словами “та/або якщо концентрація заборонена”;

частину четверту викласти в такій редакції:

“4. Інформація щодо заявленої концентрації, а саме: щодо організаційно-правової форми учасників концентрації, їх місцезнаходження та їх представництв, філій, а також виду та змісту концентрації може бути опублікована в друкованих чи електронних засобах масової інформації або оприлюднена Антимонопольним комітетом України в інший спосіб, якщо така інформація раніше була публічно оголошена або заявник не заперечує проти такої публікації”;

17) у статті 28:

у назві та тексті статті слова “узгоджені дії”, “узгоджених дій” виключити;
у частині першій слово “заборонені” замінити словом “заборонена”;

доповнити новою частиною третьою такого змісту:

“3. У випадку, якщо стосовно заявленої концентрації, щодо якої не розпочато справу про концентрацію, розглядається справа про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачене пунктом 12 статті 50 цього Закону, строк розгляду заяви продовжується до прийняття рішення у відповідній справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, а рішення у заяві про концентрацію та у справі про порушення приймаються разом”;

18) у статті 29:

у назві та тексті статті слова “узгоджених дій”, “узгоджені дії” виключити;
абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

“1. Антимонопольний комітет України чи адміністративна колегія Антимонопольного комітету України надають суб’єктам господарювання, органам влади, органам місцевого самоврядування, органам адміністративно-господарського управління та контролю на підставі заяви про надання попередніх висновків та доданої до неї інформації попередні висновки щодо концентрації”;

абзац третій частини другої викласти в такій редакції:

“можливість заборони концентрації;”

у частині третій:

слова “учасників узгоджених дій” виключити;

слова та цифри “статтями 10 та” замінити словом “статтею”;

19) у статті 30:

у назві та тексті статті слова “узгоджені дії”, “узгоджених дій”, “узгоджені дії чи” виключити;

доповнити частину третю абзацом третім такого змісту:

“У випадку, якщо одночасно зі справою про концентрацію розглядається справа про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачене пунктом 12 статті 50 цього Закону, стосовно тієї ж концентрації, строк розгляду справи про концентрацію продовжується до прийняття рішення у відповідній справі або закриття розгляду справи про концентрацію згідно частини першої статті 31 або частини першої статті 32 цього Закону. При цьому прийняття рішення у справі або закриття розгляду справи про концентрацію здійснюється не пізніше ніж через 30 днів після прийняття рішення у справі про порушення”;

абзац перший частини п’ятої викласти в такій редакції:

“5. У розгляді справи про концентрацію можуть брати участь треті особи, якщо рішення органів Антимонопольного комітету України можуть мати безпосередній та суттєвий вплив на їх права та інтереси, охоронювані цим Законом”;

20) у статті 31:

у назві та тексті статті слова “узгоджені дії”, “узгоджених дій”, “узгоджених дій або”, “узгоджені дії чи”, “таких узгоджених дій” виключити;

частину першу викласти в такій редакції:

“1. За результатами розгляду справ про концентрацію приймається рішення:

Антимонопольним комітетом України – про надання дозволу на концентрацію, заборону концентрації;

адміністративною колегією Антимонопольного комітету України – про надання дозволу на концентрацію”;

абзац п’ятий частини другої виключити;

у частині третій слова “Узгоджені дії, концентрація мають бути здійснені” замінити словами “Концентрація має бути здійснена”, слова “не здійснені” замінити словами “не здійснена”;

доповнити новими частинами сьомою – дев’ятою такого змісту:

“7. Правочин, який є концентрацією, може бути визнаний судом недійсним за позовом Антимонопольного комітету України, якщо до укладання такого правочину було прийнято рішення про заборону такої концентрації.

8. Правочин, який є концентрацією, може бути визнаний судом недійсним за позовом Антимонопольного комітету України, якщо:

1) для його вчинення необхідно було попередньо одержувати дозвіл Антимонопольного комітету України чи адміністративної колегії Антимонопольного комітету України відповідно до частини першої статті 24 цього Закону, але такий дозвіл одержано не було; та

2) концентрація не могла бути дозволена відповідно до частини першої статті 25 цього Закону.

9. Правочин, що є концентрацією, щодо якої було прийнято рішення про надання дозволу, обумовленого зобов'язаннями, взятими на себе учасниками такої концентрації, може бути визнаний судом недійсним за позовом Антимонопольного комітету України, якщо зобов'язання учасників концентрації не були виконані в строк та/або на умовах, визначених у рішенні про надання дозволу на концентрацію”;

21) у статті 32:

у назві та тексті статті слова “узгоджені дії”, “узгоджених дій” виключити;
в абзаці четвертому частини першої слово “концентрації” замінити словом “концентрацій”;

у частині другій слова “його територіального відділення” виключити;

22) у статті 33:

у назві та тексті статті слова “узгоджені дії”, “узгоджених дій”, “узгоджені дії чи”, “узгоджених дій чи” виключити;

у частині першій слова “відповідні узгоджені дії чи концентрацію на підставі частини третьої статті 10 або частини другої статті 25 цього Закону” замінити словами “відповідну концентрацію на підставі частини другої статті 25 цього Закону”;

23) у статті 34:

у частині першій та шостій слова “узгоджені дії” виключити;

абзац третій частини другої виключити;

24) частину третю статті 36 доповнити абзацом другим такого змісту:

“Органи Антимонопольного комітету України мають право не розпочинати розгляд справи, якщо дії чи бездіяльність, що містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені пунктами 13, 14, 15, 16, 16¹, 21 статті 50 не мали негативного впливу на

можливості виконання органами Антимонопольного комітету України завдань, визначених законодавством про захист економічної конкуренції”;

25) у частині першій статті 37 слова “приймають розпорядження про початок розгляду справи” замінити словами “розпочинають розгляд справи за винятком випадків, передбачених законодавством про захист економічної конкуренції, шляхом прийняття розпорядження про початок розгляду справи”;

26) частину третю статті 37¹ доповнити словами “та час на отримання інформації на вимогу органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України понад встановлений у такій вимозі строк”;

27) статтю 40 викласти в такій редакції:

“Стаття 40. Права і обов’язки осіб, які беруть участь у справі

1. Особи, які беруть (брали) участь у справі, мають право:

ознайомлюватися з матеріалами справи, знімати копії (фотокопії) з матеріалів справи та робити виписки (крім інформації з обмеженим доступом та інформації, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які беруть (брали) участь у справі, або перешкодити подальшому розгляду справи) - після одержання копії подання з попередніми висновками у справі (витягу з подання, що не містить інформації з обмеженим доступом та інформації, визначеної відповідним державним уповноваженим, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які беруть (брали) участь у справі, або перешкодити подальшому розгляду справи);

отримувати копію подання з попередніми висновками у справі, складеного за результатами розслідування у справі та надавати свої зауваження щодо висновків, викладених у поданні з попередніми висновками у справі;

право на захист, включаючи право бути почутим, наводити докази, подавати клопотання, усні та письмові пояснення (заперечення), надавати пропозиції щодо питань, які виносяться на експертизу, користуватися послугами адвокатів та/або інших представників;

одержувати копії рішень у справі (витяги з них, крім інформації з обмеженим доступом, а також інформації, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які брали участь у справі);

оскаржувати рішення, розпорядження органів Антимонопольного комітету України у порядку, визначеному законом;

користуватися послугами перекладача;

інші права, передбачені законодавством про захист економічної конкуренції.

2. Особи, які беруть участь у справі, зобов’язані добросовісно користуватися належними їм правами.

3. Документи, до яких надано доступ особам, які беруть участь у справі, можуть бути використані ними виключно для забезпечення реалізації прав, наданих таким особам законодавством про захист економічної конкуренції.

4. Доступ до заяви про звільнення від відповідальності, передбаченої статтею 52¹ цього Закону, під час розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції органами Антимонопольного комітету України, має лише відповідач у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, який звернувся із цією заявою до органів Антимонопольного комітету України, і лише у відношенні себе. Такий відповідач не має права на доступ до матеріалів заяв про звільнення від відповідальності, поданих іншими відповідачами у справі.

5. Доступ до заяви про звільнення від відповідальності, передбаченої статтею 52¹ цього Закону, під час розгляду судом справи, яка пов'язана з оскарженням відповідачем рішення Антимонопольного комітету України, яким встановлено факт порушення, має лише відповідач у відповідній справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, який подав таку заяву.

6. Доступ до угоди про врегулювання справи, передбаченої статтею 46¹ цього Закону, мають лише відповідачі у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

7. Відповідач, що отримав доступ до матеріалів заяви про звільнення від відповідальності та/або заяви, угоди про врегулювання, має право використовувати отриману інформацію, виключно для реалізації його права на захист під час:

розгляду відповідної справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції органами Антимонопольного комітету України, та/або

розгляду судом справи, пов'язаної з оскарженням відповідачем рішення Антимонопольного комітету України, прийнятого у справі, яким встановлено факт порушення.

8. До прийняття органами Антимонопольного комітету України остаточного рішення у справі про порушення щодо всіх відповідачів не є допустимими доказами у спорі, що розглядається судом за участі відповідачів:

відомості, надані особами органам Антимонопольного комітету України під час розгляду справи про порушення;

відомості, підготовлені та надіслані сторонам у справі органами Антимонопольного комітету України під час розгляду справи;

угода про врегулювання справи, зазначена у статті 46¹ цього Закону, відкликана”;

28) абзац третій частини першої статті 41 виключити;

29) статтю 43 викласти в такій редакції:

“Стаття 43. Забезпечення проведення експертизи

1. Органи Антимонопольного комітету України за власною ініціативою чи за клопотанням особи, яка бере участь у справі, мають право призначити експертизу, про що приймається розпорядження.

Експертиза може бути призначена органами Антимонопольного комітету України для з'ясування обставин, що мають значення для справи, без яких встановити відповідні обставини неможливо.

2. При призначенні експертизи органами Антимонопольного комітету України експерт або експертна установа (далі - експерт) обирається особами, які беруть участь у справі за взаємною згодою, а якщо такої згоди не досягнуто у встановлений органами Антимонопольного комітету України строк, експерта визначає орган Антимонопольного комітету України.

З урахуванням обставин справи органи Антимонопольного комітету України мають право визначити експерта самостійно.

3. Особи, які беруть участь у розгляді справи, мають право запропонувати відповідному органу Антимонопольного комітету України питання, роз'яснення яких, на їхню думку, потребує висновку експерта. У разі відхилення або зміни питань, запропонованих особами, які беруть участь у розгляді справи, відповідний орган Антимонопольного комітету України визначає остаточний перелік питань, з яких має бути проведена експертиза.

4. Питання, з яких має бути проведена експертиза, що призначається органом Антимонопольного комітету України, визначається органом Антимонопольного комітету України.

5. У розпорядженні про призначення експертизи відповідний орган Антимонопольного комітету України має зазначити підстави проведення експертизи, питання, з яких експерт має надати висновок, перелік об'єктів для дослідження та матеріалів, що надаються для експертизи, та інші дані, які мають значення для проведення експертизи.

Розпорядження про призначення експертизи направляється особам, які беруть участь у розгляді справи та експерту.

Експерт не має права розголошувати інформацію з обмеженим доступом, а також інформацію, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які беруть (брали) участь у справі, або перешкодити подальшому розгляду справи, що міститься в матеріалах справи.

Експерт невідкладно повинен повідомити орган Антимонопольний комітет України про неможливість проведення ним експертизи через відсутність у нього необхідних знань або без залучення інших експертів.

6. Експертом є особа, яка володіє науковими, технічними або іншими спеціальними знаннями у галузі промисловості, будівництва, торгівлі, техніки, економіки та в інших галузях, необхідних для з'ясування відповідних обставин

справи про захист економічної конкуренції, за умови, що вона має відповідну вищу освіту.

Проведення експертизи та надання висновків експерта за результатами проведеної експертизи здійснюється у встановленому законодавством порядку.

У висновку експерта має бути зазначено, що він попереджений (обізнаний) про відповідальність за завідомо неправдивий висновок.

Експертний висновок долучається органами Антимонопольного комітету України до матеріалів справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

7. Для забезпечення проведення експертизи органом Антимонопольного комітету України з метою виявлення і припинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції, може здійснюватися в установленому законодавством порядку закупівля зразків товарів за рахунок коштів державного бюджету в межах бюджетних призначень, передбачених Антимонопольному комітету України на відповідний рік.

У разі, проведення експертизи за клопотанням особи, яка бере участь у справі витрати, пов'язані із закупівлею для забезпечення проведення експертизи зразків товарів та проведенням експертизи, здійснюються за рахунок такої особи.

Закуплені зразки товарів для забезпечення проведення експертизи передаються експерту.

8. Експерт має право заявляти клопотання про надання матеріалів, необхідних для дачі висновку, та вказувати у висновку на обставини, які мають значення для справи, але щодо яких йому не було поставлено запитань. Експерт має право відмовитися від дачі висновку, якщо наданих йому матеріалів недостатньо або якщо він не має необхідних знань для виконання покладеного на нього обов'язку.

У разі недостатньої ясності, необґрунтованості та повноти висновку експерта або виникнення сумнівів у його правильності, органом Антимонопольного комітету України може бути призначена додаткова чи повторна експертиза.

9. Експерт за розголошення інформації з обмеженим доступом чи іншої інформації, розголошення якої заборонено, дачу неправдивого висновку або за відмову без поважних причин від виконання покладених на нього обов'язків несе відповідальність відповідно до закону.

10. Витрати на проведення експертизи відшкодовуються за рахунок особи, яка вчинила порушення законодавства про захист економічної конкуренції. У разі відмови у відшкодуванні зазначених витрат особа, яка понесла ці витрати, може звернутися до суду із заявою про їх відшкодування.

11. Органи Антимонопольного комітету України мають право залучати спеціалістів для отримання консультацій та роз'яснень з питань, які потребують спеціальних знань та навичок про, що приймається відповідне розпорядження. Спеціалістом є особа, яка володіє спеціальними знаннями та навичками і може надавати консультації та роз'яснення під час розгляду справи про захист економічної конкуренції з питань, що потребують відповідних спеціальних знань і навичок.

12. Залучення спеціалістів здійснюється органом Антимонопольного комітету України за погодженням з керівником підприємства, установи, організації, де працює спеціаліст.

Спеціаліст, який залучається для надання консультацій та роз'яснень має право на відшкодування витрат, пов'язаних з наданням таких консультацій та роз'яснень, за ним зберігається середня заробітна плата за місцем роботи на час такого залучення.

13. Консультації та роз'яснення спеціаліста не замінюють висновок експерта”;

30) доповнити новою статтею 44² такого змісту:

“**Стаття 44².** Усні пояснення

1. Державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, уповноважені ними працівники Антимонопольного комітету України, його територіального відділення мають право у зв'язку з виконанням завдань покладених на Антимонопольний комітет України законодавством про захист економічної конкуренції вимагати надання усних пояснень від посадових осіб, працівників та представників суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю та інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв та / або інших фізичних осіб, які можуть володіти інформацією чи документами, що можуть бути доказами порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

2. Державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, уповноважені ними працівники Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, можуть вимагати усні пояснення:

шляхом направлення письмового виклику державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України про прибуття до службового приміщення Антимонопольного комітету України, його територіального відділення для надання усних пояснень.

3. Письмовий виклик державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного

комітету України про прибуття для надання усних пояснень надсилається фізичній або юридичній особі.

Письмовий виклик про прибуття для надання усних пояснень має містити:

1) для юридичних осіб - найменування юридичної особи, у тому числі скорочене (за наявності), ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України (ЄДРПОУ) (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), організаційно-правову форму, електронну адресу, а також інші засоби зв'язку з нею (за наявності),

для фізичних осіб - прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності) або серія (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією (за наявності) та номером паспорта, задеклароване / зареєстроване місце проживання (перебування), електронну адресу, а також інші засоби зв'язку з нею (за наявності), інформацію про займану посаду або опис посадових обов'язків особи, яка викликається;

2) час і місце надання усних пояснень;

3) підстави направлення такого виклику;

4) інформацію про основні процесуальні права та обов'язки особи, яку викликано;

5) попередження про встановлену законом відповідальність за неприбуття на письмовий виклик.

Особа має бути повідомлена про письмовий виклик про прибуття для надання пояснень не пізніше ніж за десять днів до дня, коли вона зобов'язана прийти за викликом.

Дата та час надання усних пояснень можуть бути змінені за обґрунтованим клопотанням особи.

4. Юридична особа, яка отримала письмовий виклик про прибуття для надання усних пояснень зобов'язана:

1) забезпечити надання усних пояснень в органах Антимонопольного комітету України фізичною особою (керівником, працівником, іншим представником юридичної особи), прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) якої, зазначене у виклику;

2) уповноважити одну або декількох фізичних осіб, які є посадовими особами, працівниками чи іншими представниками юридичної особи для надання усних пояснень по суті питань, у разі неможливості юридичної особи з

поважних причин забезпечити можливість надання усних пояснень фізичною особою, зазначеною в пункті 1 цієї частини.

Юридична особа, зазначена в абзаці першому цієї частини несе відповідальність за порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені пунктами 13, 14, 15, 16¹ статті 50 цього Закону.

5. У разі неявки фізичної особи на виклик внаслідок неможливості юридичної особи з поважних причин забезпечити надання усних пояснень фізичною особою, зазначеною у виклику, на підставі пункту 2 частини четвертої статті 44², державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України за необхідності може надіслати зазначеній особі виклик як фізичній особі.

6. Особа має право давати усні пояснення за власною ініціативою.

7. Під час отримання усних пояснень мають бути присутніми не менше двох працівників Антимонопольного комітету України, уповноважених державним уповноваженим Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України

Особа має право надавати усні пояснення за участю адвоката чи іншого уповноваженого представника такої особи.

Відсутність адвоката, чи іншого уповноваженого представника такої особи не перешкоджає уповноваженим працівникам Антимонопольного комітету України, його територіального відділення отримувати усні пояснення.

8. До оголошення усних вимог про надання інформації уповноважений працівник Антимонопольного комітету України, його територіального відділення роз'яснює особі, яка надає усні пояснення, її права та обов'язки, а також правові наслідки надання недостовірної інформації та/або надання інформації в неповному обсязі. Відомості про надання відповідних роз'яснень фіксуються у протоколі.

9. Усні вимоги, у тому числі запитання, які ставлять державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, уповноважені ними працівники Антимонопольного комітету України, його територіального відділення мають стосуватися обставин, на підставі яких була викликана особа.

Посадові особи, працівники та представники відповідача не зобов'язані надавати відповіді, які б означали визнання вчинення ними порушення.

10. Усні вимоги, у тому числі запитання уповноважених працівників Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, усні пояснення особи фіксуються в протоколі. Письмові та речові докази надані та отримані під час надання усних пояснень, долучаються до протоколу.

11. Працівники Антимонопольного комітету України, його територіального відділення мають право здійснювати аудіо- або відеозапис пояснень, про що повідомляється особі, яка надає усні пояснення та робиться відмітка у протоколі.

12. Протокол складається в одному примірнику та підписується уповноваженими працівниками Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, які були присутні під час отримання усних пояснень.

13. Протокол підписується особою, яка надала усні пояснення.

При відмові особи від підписання протоколу уповноважені працівники Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень, що здійснювали відбір усних пояснень, засвідчують це відповідним записом за своїми підписами в протоколі.

14. Особа має право надавати зауваження щодо змісту протоколу, які додаються до протоколу.

Особі, яка надала пояснення, надається копія протоколу, за виключенням додатків до нього”;

31) статті 46 та 47 викласти в такій редакції:

“Стаття 46. Рекомендації органів Антимонопольного комітету України

1. Органи Антимонопольного комітету України мають право до прийняття розпорядження про початок розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції надавати рекомендації органам влади, органам місцевого самоврядування, органам адміністративно-господарського управління та контролю, суб’єктам господарювання, об’єднанням стосовно:

припинення дій (бездіяльності), які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та/або

усунення причин виникнення цих дій (бездіяльності) і умов, що їм сприяють, та/або

усунення негативних наслідків для конкуренції, окремих осіб чи суспільства, спричинених цими діями (бездіяльністю).

Рекомендації надаються у формі листа.

2. Рекомендації органів Антимонопольного комітету України підлягають обов’язковому розгляду органами чи особами, яким вони надані. Про результати їх розгляду Антимонопольному комітету України, його територіальному відділенню повідомляється у десятиденний строк з дня отримання рекомендацій, якщо органами Антимонопольного комітету України не встановлено інший строк.

3. За умови виконання положень рекомендацій у разі, якщо дії (бездіяльність), які містять ознаки порушення законодавства про захист

економічної конкуренції, не призвели до суттєвого обмеження, недопущення, спотворення конкуренції, не завдали значних збитків окремим особам чи суспільству та вжито відповідних заходів для усунення їхніх наслідків (за наявності), розпорядження про початок розгляду справи не приймається.

4. Органи Антимонопольного комітету України оприлюднюють рекомендації органам влади, органам місцевого самоврядування, органам адміністративно-господарського управління та контролю, суб'єктам господарювання, об'єднанням на офіційному вебсайті Антимонопольного комітету України протягом 10 робочих днів з дня їх надання.

Рекомендації підлягають оприлюдненню в повному обсязі, крім інформації з обмеженим доступом. Інформація з обмеженим доступом має бути виключена, зачорнена або змінена в інший спосіб, що забезпечує достатній її захист та водночас повноту обґрунтування органом Антимонопольного комітету України наданих рекомендацій.

5. Положення частини третьої цієї статті не застосовуються щодо дій (бездіяльності), що містять ознаки порушень законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені пунктами 1–4 частини другої статті 6, пунктами 4, 11–16, 16¹, 19, 21 статті 50 цього Закону.

6. Органи та особи, яким надано рекомендації, передбачені частиною першою цієї статті, мають право припинити дії (бездіяльність), які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції та/або усунути причини виникнення цих дій (бездіяльності) і умов, що їм сприяють, та/або усунути їхні наслідки, у спосіб, який відрізняється від визначеного в рекомендаціях, наданих відповідно до частини першої цієї статті, за умови, що такий спосіб виконання рекомендацій забезпечує досягнення їх цілі”.

“Стаття 47. Попереднє рішення у справі

1. У процесі розгляду справи органи Антимонопольного комітету України можуть прийняти попереднє рішення про:

заборону особі (відповідачу), в діях якої вбачаються ознаки порушення, вчиняти певні дії, відчужувати та/або розпоряджатись майном, в тому числі про блокування цінних паперів;

заборону іншим особам вчиняти дії на користь відповідача, в тому числі передавати майно відповідачеві, або виконувати щодо нього інші зобов'язання; обов'язкове вчинення певних дій.

2. Попереднє рішення має відповідати принципам пропорційності та розумності.

3. Орган Антимонопольного комітету України приймає рішення, передбачене частиною першою цієї статті:

за власною ініціативою, якщо встановлено невідкладну необхідність усунення ризику істотних негативних наслідків для конкуренції або якщо

невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення органу Антимонопольного комітету України і при цьому наявні ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

за поданою заявником або третьою особою заявою про вжиття заходів для відвернення негативних та непоправних наслідків для суб'єктів господарювання за наявності ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

4. Попереднє рішення набирає чинності з дня його прийняття, є виконавчим документом та має відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим законом. Таке рішення підлягає негайному виконанню з дня його прийняття незалежно від його оскарження і відкриття виконавчого провадження.

5. Копія попереднього рішення негайно надсилається відповідачу, всім особам, яких воно стосується, а також, залежно від виду вжитих заходів, направляється для негайного виконання державним та іншим органам для вжиття відповідних заходів.

6. Попереднє рішення може бути оскаржене в порядку, визначеному статтею 60 цього Закону, у п'ятнадцятиденний строк з дня його одержання. Цей строк не може бути поновлено.

7. Орган Антимонопольного комітету України може скасувати попереднє рішення з власної ініціативи або за вмотивованим клопотанням осіб, які беруть участь у справі, про що приймається відповідне рішення.

8. У разі закриття розгляду справи у зв'язку з недоведенням вчинення порушення відповідач може звернутися до господарського суду про відшкодування йому суб'єктом господарювання, який подав заяву відповідно до абзацу третьої частини третьої цієї статті, збитків, завданих у зв'язку з прийняттям попереднього рішення.

9. Попереднє рішення, якщо в ньому не зазначено інший строк, втрачає чинність з дня набрання чинності рішення, прийнятого органом Антимонопольного комітету України за результатами розгляду справи.

10. Органи Антимонопольного комітету України оприлюднюють попередні рішення на офіційному вебсайті Антимонопольного комітету України протягом 10 робочих днів з дня їх прийняття. Попередні рішення підлягають оприлюдненню в повному обсязі, крім інформації з обмеженим доступом. Інформація з обмеженим доступом має бути виключена, зачорнена або змінена в інший спосіб, що забезпечує достатній її захист та водночас повноту обґрунтування органом Антимонопольного комітету України прийнятого рішення”;

32) доповнити новою статтею 47¹ такого змісту:

“Стаття 47¹. Попередні висновки у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції

1. За результатами збирання та аналізу доказів під час розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції державний уповноважений Антимонопольного комітету України, який розглядає справу, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, в якому розглядається справа, складає подання з попередніми висновками у справі.

2. В поданні з попередніми висновками зазначаються встановлені обставини, що свідчать про наявність (відсутність) порушення відповідачем у справі законодавства про захист економічної конкуренції, кваліфікація таких порушень, та обставини, що беруться до уваги під час визначення розміру штрафу, наводяться докази.

В поданні з попередніми висновками можуть бути зазначені також інші обставини, які мають значення для розгляду справи.

3. Копії подання з попередніми висновками (або витяги з нього, що не містять інформації з обмеженим доступом, а також визначеної відповідним державним уповноваженим Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України інформації, розголошення якої може завдати шкоди інтересам інших осіб, які беруть участь у справі, або перешкодити подальшому розгляду справи) надсилаються сторонам та третім особам із зазначенням строку надання відповіді на таке подання. Такий строк не може бути меншим ніж 30 днів з дня направлення подання з попередніми висновками.

4. Строк відповіді на подання з попередніми висновками, вказаний в частині третій цієї статті, може бути продовжений державним уповноваженим Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України за вмотивованим клопотанням особи, яка бере участь у справі, про необхідність більш тривалого часу для розгляду подання та підготовки відповіді на нього. При цьому сукупний строк відповіді на подання з попередніми висновками не може перевищувати 60 днів.

5. У випадках, коли рішення органу Антимонопольного комітету України стосується інтересів широкого кола суб'єктів господарювання чи споживачів, з метою якнайшвидшого припинення порушення і усунення його наслідків строк, зазначений в частині третій цієї статті, може бути скорочений до десяти днів.

6. У випадку відсутності можливості вручення копії подання з попередніми висновками особам, які беруть участь у справі, державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України забезпечує розміщення інформації щодо попередніх висновків у справі, із зазначенням строку надання відповіді на таке подання, на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України.

7. Якщо від сторін не надійшла відповідь на подання з попередніми висновками у справі, рішення у справі про порушення законодавства про захист

економічної конкуренції приймається після спливу строку відповіді на подання з попередніми висновками.

8. При винесенні рішення у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції орган Антимонопольного комітету України бере до уваги лише ті висновки, про які сторони були повідомлені у поданні з попередніми висновками або на засіданні відповідного органу, на якому розглядається справа, та щодо яких мали можливість надати свої пояснення та заперечення.

9. При виявленні нових обставин, які можуть вплинути на висновки у справі та які не були зазначені в поданні з попередніми висновками, зокрема, які стали відомі за результатами розгляду відповідей на подання із попередніми висновками у справі та/або під час слухань, та сторони не мали можливості надати свої пояснення та заперечення щодо цих нових обставин державний уповноважений Антимонопольного комітету України, що розглядає справу, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, в якому розглядається справа, складає нове подання з попередніми висновками у справі, в інших випадках нове подання не складається. Нове подання з попередніми висновками складається за правилами та процедурою, визначеними для подання з попередніми висновками”;

33) у статті 48:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. За результатами розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції органи Антимонопольного комітету України приймають рішення, в тому числі про:

визнання вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

визнання суб’єкта господарювання таким, що займає монопольне (домінуюче) становище на ринку;

визнання суб’єкта господарювання таким, що має більш вигідну переговорну позицію;

застосування поведінкових та/або структурних заходів захисту конкуренції (поведінкових та/або структурних зобов’язань);

накладення штрафу;

блокування цінних паперів;

закриття розгляду справи з підстав, передбачених статтею 49 цього Закону;

нарахування періодичних штрафних платежів”;

частину четверту викласти в такій редакції:

“4. З метою захисту суспільних інтересів чи відвернення негативних або непоправних наслідків для суб’єктів господарювання органи Антимонопольного комітету України приймають рішення про визнання рішення, прийнятого відповідно до частини першої цієї статті, частини першої статті 30 Закону України “Про захист від недобросовісної конкуренції”, таким, виконання якого не зупиняється у зв’язку з відкриттям господарським судом провадження у справі про визнання його недійсним.

Рішення органу Антимонопольного комітету України, передбачене цією частиною, може бути прийняте за заявою осіб, які беруть участь у справі, чи з власної ініціативи органів Антимонопольного комітету України. Таке рішення може прийматись як перед поданням відповідної заяви до господарського суду, так і після подання такої заяви, якщо господарським судом не зупинено виконання рішення органу Антимонопольного комітету України, що оскаржується”;

34) доповнити новими статтями 48¹ та 48² такого змісту:

“Стаття 48¹. Зобов’язання у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, визначені Антимонопольним комітетом України, його територіальним відділенням

1. Органи Антимонопольного комітету України при прийнятті рішення за результатами розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції можуть зобов’язати відповідача припинити дії (бездіяльність), які є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції та/або усунути причини виникнення цих дій (бездіяльності) і умови, що їм сприяють, та/або усунути їхні наслідки шляхом застосування поведінкових та/або структурних засобів захисту конкуренції, зокрема застосування примусового поділу, передбаченого статтею 53 цього Закону.

2. Органи Антимонопольного комітету України застосовують структурні засоби захисту економічної конкуренції, у випадку існування ризику тривалого чи повторного порушення законодавства про захист економічної конкуренції, обумовленого структурою суб’єкта господарювання.

3. У рішенні органу Антимонопольного комітету, передбаченому частиною першою цієї статті, зазначаються зміст зобов’язань, умови та строки їх виконання, засоби контролю за їх виконанням.

4. Виконання зобов’язань здійснюється на умовах та в строки, встановлених органом Антимонопольного комітету України.”;

“Стаття 48². Зобов’язання у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, запропоновані відповідачем

1. Відповідач має право, за виключенням випадків, передбачених частиною другою цієї статті, запропонувати органам Антимонопольного комітету України припинити дії (бездіяльність), що мають ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції та/або усунути причини

виникнення цих дій (бездіяльності) і умови, що їм сприяють, та/або усунути їхні наслідки шляхом застосування поведінкових та/або структурних засобів захисту конкуренції (зобов'язань).

При внесенні вказаних пропозицій відповідач надає органу Антимонопольного комітету України обґрунтування запропонованих ним зобов'язань і підтвердження наміру та можливості виконання таких зобов'язань відповідачем.

2. Положення цієї статті не застосовуються до порушень законодавства про захист економічної конкуренції, передбачених пунктами 1–4 частини другої статті 6, пунктами 4, 11–16, 16¹, 19, 21 статті 50 цього Закону.

3. Орган Антимонопольного комітету України, уповноважений на прийняття рішення у справі, може затвердити пропозиції відповідача, передбачені частиною першою цієї статті та прийняти рішення про закриття розгляду справи у зв'язку із покладанням зобов'язань на підставах, передбачених статтею 49 Закону, якщо:

відповідач довів достатність запропонованих ним зобов'язань для припинення дії (бездіяльності), що мають ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції та/або усунення причини виникнення цих дій (бездіяльності) і умов, що їм сприяють, та/або усунення їхніх наслідків,

підтвердив намір та можливість виконання цих зобов'язань;

не застосовуються виключення, передбачені частиною другою цієї статті.

4. Орган Антимонопольного комітету України, при прийнятті рішення, передбаченого частиною четвертою цієї статті, не може змінювати зміст, вид та обсяг зобов'язань, запропонованих відповідачем.

5. З метою узгодження змісту, виду та обсягу зобов'язань орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України може проводити з відповідачем слухання.

6. З метою одержання зауважень і пропозицій, орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, оприлюднює на офіційному вебсайті Антимонопольного комітету України або його територіального відділення не пізніше ніж за 30 календарних днів до дати прийняття рішення про закриття розгляду справи у зв'язку із покладанням зобов'язань, інформацію про:

запропоновані відповідачем зобов'язання;

короткий виклад обставин справи.

Зауваження та пропозиції щодо запропонованих відповідачем зобов'язань, надаються Антимонопольному комітету України у письмовій формі.

Орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України може не оприлюднювати зазначену інформацію, якщо відповідач не довів достатність запропонованих

ним зобов'язань для припинення дії (бездіяльності), що містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції та/або усунення причини виникнення цих дій (бездіяльності) і умов, що їм сприяють, та/або усунення їхніх наслідків, а також достатність наданих ним гарантій виконання цих зобов'язань.

7. Орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України листом повідомляє про відмову в розгляді пропозицій відповідача, поданих згідно частини першої цієї статті, зокрема у зв'язку з невідповідністю пропозиції відповідача вимогам цієї статті.

9. Відмова в розгляді пропозицій відповідача не позбавляє його права повторно звернутися до органу Антимонопольного комітету України з пропозиціями в порядку, передбаченому частиною першою цієї статті.

Якщо повторно запропоновані зобов'язання відповідачем змінюють характер або обсяг початкових зобов'язань, які були запропоновані відповідачем, то процедура, визначена частиною шостою цієї статті, проводиться повторно.

10. У рішенні органу Антимонопольного комітету про закриття розгляду справи у зв'язку з покладанням зобов'язань зазначаються зміст зобов'язань, умови та строки їх виконання, засоби контролю за їх виконанням”;

35) у статті 49:

в абзаці першому частини першої слова “без прийняття рішення по суті” виключити;

в абзаці третьому слово “місцезнаходження” замінити словами “фактичного місцезнаходження”;

абзац четвертий доповнити словами та цифрами “та неможливо встановити іншу особу, на яку накладається штраф відповідно до статті 52 цього Закону;”;

після абзацу сьомого доповнити абзацом восьмим такого змісту:

“на відповідача накладено зобов'язання відповідно до статті 48² цього Закону;”;

У зв'язку з цим, абзац восьмий вважати відповідно абзацом дев'ятим;

36) у статті 50:

пункт 4 викласти в такій редакції:

“4) невиконання рішення, попереднього рішення органів Антимонопольного комітету України або їх виконання не в повному обсязі, у тому числі невиконання або неповне виконання поведінкових та/або структурних зобов'язань, покладених рішенням, додатковим рішенням органів Антимонопольного комітету України;”;

пункт 5 виключити;

пункт 8 викласти в такій редакції:

“8) зловживання суб’єктом господарювання більш вигідною переговорною позицією, яка заборонена відповідно до статті 20 цього Закону;”;

доповнити новим пунктом 16¹ такого змісту:

16¹) неприбуття фізичної особи належним чином повідомленої, без поважних причин на виклик державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, для надання усних пояснень, ненадання усних пояснень, надання неповної інформації, надання недостовірної інформації;”;

у пункті 19 слова “узгоджених дій” та “узгоджені дії” виключити;

37) у статті 52:

в абзаці другому частини другої:

у першому реченні слова “доходу (виручки) суб’єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)” замінити словами “доходу від здійснення господарської діяльності суб’єкта господарювання або об’єднання”;

у другому реченні слово “(виручки)” виключити;

абзац третій викласти в такій редакції:

“пунктами 8, 10, 11, 12 та 19 статті 50 цього Закону накладаються штрафи у розмірі до 5 відсотків доходу від здійснення господарської діяльності суб’єкта господарювання або об’єднання за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф.”

абзаци четвертий – шостий виключити;

в абзаці сьомому слова “(виручки) суб’єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)” замінити словами “від здійснення господарської діяльності суб’єкта господарювання або об’єднання”;

частини третю та четверту викласти в такій редакції:

“3. Доход суб’єкта господарювання визначається як сума доходу, в тому числі за межами України, усіх юридичних та фізичних осіб, що входять до групи, яка визнається суб’єктом господарювання відповідно до статті 1 цього Закону та на яких накладається штраф відповідно до частини четвертої цієї статті. Доход суб’єкта господарювання за межами України береться до уваги у розмірі, що може бути встановлений Антимонопольним комітетом України.

4. Штраф накладається на суб’єктів господарювання в особі:

юридичних та/або фізичних осіб, які вчинили діяння (дії, бездіяльність), що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та/або

осіб, які під час періоду порушення, здійснювали (прямо чи опосередковано) вирішальний вплив на господарську діяльність юридичних осіб, які вчинили дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та/або

отримали переваги у конкуренції або інші вигоди (зокрема можливість здійснювати вплив на діяльність інших юридичних та/або фізичних осіб - суб'єктів господарювання, одержувати частину їхнього прибутку)”;

у частині п'ятій:

абзац перший викласти в такій редакції:

“5. Якщо доходу передбаченого частиною третьою цієї статті, немає або якщо відповідач припинив діяльність, що забезпечує дохід, і не встановлено осіб, зазначених в абзацах другому-п'ятому частини шостої цієї статті, або відповідач на запит органів Антимонопольного комітету України, голови його територіального відділення не надав відомостей про розмір доходу, штраф, передбачений абзацом другим частини другої цієї статті, накладається у розмірі до двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; штраф, передбачений абзацом третім частини другої цієї статті, - у розмірі до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; штраф, передбачений абзацом сьомим частини другої цієї статті, - у розмірі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.”;

в абзаці другому слово “(виручки)” виключити;

частини шосту–восьму замінити частинами шостою–одинадцятою, виклавши їх в такій редакції:

“6. У разі неможливості стягнення штрафу в розмірі, визначеному при прийнятті рішення, передбаченого абзацами другим та сьомим частини першої статті 48 цього Закону, внаслідок припинення особи або відсутності доходу внаслідок припинення здійснення нею господарської діяльності, що забезпечує дохід цієї особи, крім осіб, зазначених у частині четвертій цієї статті, штраф накладається на таких осіб.

У разі припинення шляхом реорганізації юридичної особи, яка вчинила дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, штраф також накладається на правонаступників особи, яка вчинила дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

У разі припинення шляхом ліквідації юридичної та/або припинення фізичної особи - підприємця, яка вчинила дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, і передачі її активів (майна), що в сукупності забезпечують спроможність суб'єкта господарювання здійснювати господарську діяльність (зокрема, рухомого і нерухомого майна, прав вимоги, боргів, а також прав на торговельну марку чи інші позначення та інші права) іншим юридичним та/або фізичним особам, штраф також

накладається на осіб, яким було передано активи (майно), що в сукупності забезпечує можливість здійснення господарської діяльності.

У разі, якщо юридична та/або фізична особа - підприємець, яка вчинила дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, здійснила відчуження активів (майна), що в сукупності забезпечували можливість такої особи здійснювати господарську діяльність, пов'язану з порушенням (зокрема, рухомого і нерухомого майна, прав вимоги, боргів, а також прав на торговельну марку чи інше позначення та інших прав) на користь інших юридичних та/або фізичних осіб, штраф накладається також на осіб, яким належать передані активи (майно), що в сукупності забезпечує можливість здійснення господарської діяльності.

У разі якщо юридична та/або фізична особа набула контроль над юридичними особами, які вчинили дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції до припинення таких дій, штраф за період порушення після набуття контролю також накладається на осіб, які набули контроль.

7. Штраф не накладається на юридичну та/або фізичну особу, яка набула контроль над юридичною особою, яка вчинила дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та/або придбала активи (майно), що в сукупності забезпечують спроможність суб'єкта господарювання здійснювати господарську діяльність, пов'язану з порушенням, якщо така особа не знала і не могла знати про дії, що призвели до порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

8. Рішення про накладення штрафів у розмірах понад тридцять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян приймаються виключно Антимонопольним комітетом України, адміністративною колегією Антимонопольного комітету України на їх засіданнях.

9. У разі, якщо суб'єкт господарювання працював менше одного року, розмір штрафу обчислюється від доходу від здійснення господарської діяльності суб'єкта господарювання за весь час до прийняття рішення про накладення штрафу.

10. Порядок визначення розміру штрафу, що накладається за порушення законодавства про захист економічної конкуренції, встановлюється нормативно-правовим актом Антимонопольного комітету України.

11. Штрафи, передбачені частиною другою статті 52 Закону, не можуть бути накладені у зв'язку з діями (бездіяльністю), що мали місце у період, який збігається з періодом, за який нараховуються періодичні штрафні платежі відповідно до статті 52² цього Закону”;

38) доповнити новими статтями 52² та 52³ такого змісту:

“**Стаття 52².** Періодичні штрафні платежі

1. Органи Антимонопольного комітету України можуть застосовувати до суб'єктів господарювання, об'єднання, визначені частиною першою статті 52 цього Закону, періодичні штрафні платежі у випадках вчинення ними порушення, передбачених:

1) пунктом 4 статті 50 цього Закону, нараховуються періодичні платежі – за кожен день невиконання зобов'язань після спливу строку, про який повідомлено згідно з частиною п'ятою або шостою цієї статті;

2) пунктами 13, 14, 15 статті 50 цього Закону, нараховуються періодичні платежі - за кожен день неподання інформації після спливу строку, про який повідомлено згідно з частиною п'ятою або шостою цієї статті, або за кожен день неподання достовірної інформації;

3) пунктом 16 статті 50 цього Закону, нараховуються періодичні платежі – за кожен день вчинення перешкод після спливу строку, про який повідомлено згідно з частиною п'ятою або шостою цієї статті;

4) пунктом 16¹ статті 50 цього Закону, нараховуються періодичні платежі – за кожен день неявки на виклик після спливу строку, про який повідомлено згідно з частиною п'ятою або шостою цієї статті.

2. Періодичний штрафний платіж нараховується у розмірі до 5% відсотків середнього денного доходу від здійснення господарської діяльності суб'єкта господарювання, об'єднання за кожен день, стосовно якого нараховується періодичний штрафний платіж відповідно до частини першої цієї статті.

Середній денний дохід суб'єкта господарювання, об'єднання визначається як сукупний розмір доходу від здійснення господарської діяльності, у тому числі за кордоном, визначеного на підставі частини третьої статті 52 цього Закону, за останній звітний рік, що передував року, в якому починає нараховуватися періодичний штрафний платіж, поділений на 365.

Якщо доходу немає або суб'єкт господарювання, об'єднання, визначені частиною першою статті 52 цього Закону, на вимогу органів Антимонопольного комітету України, голови його територіального відділення не надав розміру доходу, періодичний штрафний платіж накладається в розмірі до десяти мінімумів доходів громадян за кожен день, щодо якого нараховується періодичний штрафний платіж відповідно до частини першої цієї статті.

3. Органи Антимонопольного комітету України під час визначення розміру періодичного штрафного платежу, передбаченого цією статтею, керуються принципами пропорційності та розумності, необхідністю досягнення стримуючого ефекту.

4. Нарахування періодичного штрафного платежу зазначається у рішенні органу Антимонопольного комітету України за результатами розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, зазначені в пунктах 1–4 частини першої цієї статті.

5. Застосування періодичного штрафного платежу не звільняє відповідача від сплати штрафу, передбаченого статтею 52 цього Закону. Періодичний штрафний платіж не може нараховуватися за період, в якому вчинено дії (бездіяльність), за які накладаються штрафи відповідно до статті 52 цього Закону.

6. У рішенні про нарахування періодичного штрафного платежу відповідно до частини четвертої цієї статті зазначаються:

- 1) особа, стосовно якої нараховується періодичний штрафний платіж;
- 2) обставини, що є підставою для нарахування періодичного штрафного платежу;
- 3) строк виконання вимоги чи зобов'язання, порушення якого є підставою для нарахування періодичного штрафного платежу;
- 4) дата, початку нарахування періодичного штрафного платежу у випадку невиконання вимоги чи зобов'язання;
- 5) розмір періодичного штрафного платежу у відсотках до середнього денного доходу суб'єкта господарювання, об'єднання за останній звітний рік, в тому числі за кордоном.

Нарахування періодичного штрафного платежу не може розпочинатися до вручення відповідачу рішення, яким передбачено нарахування періодичного штрафного платежу.

7. Нарахування періодичного штрафного платежу припиняється з дати припинення обставин, які є підставою для його нарахування згідно частиною першою цієї статті, або з дати прийняття рішення, передбаченого частиною дев'ятою цієї статті.

8. Після припинення дій (бездіяльності), що є підставою для нарахування періодичного штрафного платежу відповідно до частини першої цієї статті, орган Антимонопольного комітету України приймає рішення про стягнення періодичного штрафного платежу.

У цьому випадку сумарний розмір періодичного штрафного платежу, що підлягає стягненню, може бути зменшений порівняно з нарахованим відповідно до пункту 5 частини шостої цієї статті.

9. Якщо дії (бездіяльність), зазначені у частині першій цієї статті, не припинено, орган Антимонопольного комітету України приймає рішення про стягнення періодичного штрафного платежу у розмірі, що не перевищує граничного розміру штрафу за відповідне порушення законодавства про захист економічної конкуренції, визначеного частинами другою, п'ятою та восьмою статті 52 цього Закону.

10. В рішенні органу Антимонопольного комітету України про нарахування періодичного штрафного платежу у разі невиконання вимоги чи зобов'язання на момент прийняття такого рішення може бути зазначено:

- 1) додатковий строк виконання вимоги або зобов'язання;
- 2) нову дату, з якої буде розпочато нарахування періодичного штрафного платежу у випадку невиконання вимоги або зобов'язання;
- 3) новий розмір періодичного штрафного платежу у відсотках до середнього денного доходу суб'єкта господарювання, об'єднання за останній звітний рік, у тому числі за кордоном.

11. Процесуальні засади застосування періодичних штрафних платежів визначається нормативно-правовим актом Антимонопольного комітету України”;

“Стаття 52³. Солідарна та субсидіарна відповідальність

1. Обов'язок сплати штрафу, накладеного на юридичних осіб та/або фізичних осіб, відповідно до частин четвертої та шостої статті 52 цього Закону, є солідарним.

2. Якщо стягнення з особи штрафу, накладеного органом Антимонопольного комітету України, неможливе внаслідок припинення такої особи або недостатності майна у такому разі правонаступники такої особи, засновники (учасники, акціонери) та інші особи, що входять до групи, яка визнається суб'єктом господарювання відповідно до статті 1 цього Закону і до якої на момент вчинення правопорушення входила така особа, солідарно несуть субсидіарну відповідальність щодо сплати штрафу, накладеного органом Антимонопольного комітету України.

3. Якщо стягнення з особи штрафу, накладеного органом Антимонопольного комітету України є неможливим у зв'язку з припиненням такої особи або припиненням здійснення такою особою господарської діяльності, що забезпечує її дохід, субсидіарну відповідальність за сплату штрафу несе особа, яка набула у власність активи (майно) особи, на яку накладено штраф, що в сукупності забезпечило можливість такої особи здійснювати господарську діяльність (зокрема, рухоме і нерухоме майно, права вимоги, борги, право на торговельну марку чи інше позначення та інші права)”;

39) статті 53 та 54 викласти в такій редакції:

“Стаття 53. Примусовий поділ та інші структурні зобов'язання

1. Структурні зобов'язання, у тому числі примусовий поділ, застосовуються в порядку, передбаченому цією статтею та статтями 48¹ або 48² цього Закону.

2. Примусовий поділ застосовується незалежно від накладання штрафу у разі вчинення суб'єктом господарювання порушення, передбаченого:

- 1) пунктом 2 статті 50 цього Закону, якщо передумови таких дій (бездіяльності) неможливо усунути в інший спосіб;

2) пунктами 10, 11, 12, 19 статті 50 цього Закону, якщо неможливо усунути негативний вплив концентрації суб'єктів господарювання на конкуренцію в інший спосіб.

3. Структурні зобов'язання, у тому числі примусовий поділ суб'єкта господарювання виконуються в строк та у спосіб, встановлений Антимонопольним комітетом України.

Строк та спосіб виконання структурних зобов'язань, у тому числі примусового поділу є обов'язковим для виконання суб'єктом господарювання.

4. Спосіб примусового поділу суб'єкта господарювання, встановлений Антимонопольним комітетом України, має забезпечувати:

припинення дій (бездіяльності), що є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції;

усунення причин і передумов виникнення таких дій (бездіяльності);

усунення наслідків відповідного порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

усунення монопольного (домінуючого) становища на ринку відповідного суб'єкта господарювання з урахуванням осіб пов'язаних з ним відносинами контролю;

усунення можливостей недопущення, усунення, обмеження, конкуренції таким суб'єктом господарювання.

5. Спосіб виконання структурних зобов'язань, у тому числі примусового поділу, не можуть містити:

конкретного набувача майна, що відчужується, у тому числі у зв'язку з примусовим поділом;

критерії, що дозволяють визначити лише одного набувача такого майна;

ціну або іншу винагороду за майно, що відчужується, у тому числі у зв'язку з примусовим поділом.

6. Якщо застосування структурних зобов'язань, у тому числі, примусовий поділ, передбачає відчуження відповідачем частини майна (активів), корпоративних прав тощо, таке відчуження здійснюється за умови попереднього і повного відшкодування його вартості новим власником.

7. Якщо застосування структурних зобов'язань передбачає відчуження відповідачем частини майна (активів), корпоративних прав тощо), у тому числі шляхом примусового поділу, таке відчуження здійснюється особі (особам), яка/які не пов'язана з відповідачем відносинами контролю та не має будь-яких фінансових зобов'язань щодо відповідача.

8. Набуття майна, що відчужується внаслідок застосування примусового поділу, здійснюється за умови одержання попереднього дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію суб'єктів

господарювання, незалежно від виконання умов частини першої статті 24 цього Закону.

9. Суб'єкт господарювання та особи пов'язані з ним відносинами контролю, до якого застосовано примусовий поділ та/або інші структурні зобов'язання, зобов'язаний вжити всіх необхідних заходів щодо збереження активів (майна), корпоративних прав тощо, що підлягають обов'язковому відчуженню, зокрема не вчиняти жодних дій (бездіяльності), які призводять чи можуть призвести до зменшення вартості такого майна (активів, корпоративних прав, тощо) до моменту його відчуження.

10. Суб'єкт господарювання, до якого застосовано примусовий поділ та/або інші структурні зобов'язання, та особи пов'язані з ним відносинами контролю, не мають права здійснювати обтяження майна, що підлягає відчуженню у зв'язку з примусовим поділом, в тому числі його передачу в заставу, внесення зазначеного майна (активів, корпоративних прав, тощо) до статутного капіталу іншого суб'єкта господарювання, тощо.

11. Майно, відчужене у зв'язку із застосуванням примусового поділу та/або інших структурних зобов'язань, не може бути придбано особою, в якій його відчужено, протягом десяти років з дня закінчення строку його відчуження”;

“Стаття 54. Адміністративна відповідальність посадових осіб органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю

1. За правопорушення, передбачені пунктами 3, 4, 6, 7, 13–18, 21 статті 50 цього Закону, посадові особи органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю несуть адміністративну відповідальність згідно з законом.

2. Днем виявлення адміністративних правопорушень, передбачених у частині першій цієї статті, є день набрання чинності рішення органу Антимонопольного комітету України, територіального відділення про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, а днем їх вчинення є день здійснення дій (бездіяльності), які призвели до правопорушень, передбачених пунктами 3, 4, 6, 7, 13–18, 21 статті 50 цього Закону.

3. Про вчинення адміністративного правопорушення органами чи посадовими особами Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, визначеними Законом України “Про Антимонопольний комітет України”, складається протокол про адміністративне правопорушення.

4. Протоколи про адміністративні правопорушення, складаються протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення органу Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, у двох примірниках, один

із яких під розписку вручається особі, яка притягається до адміністративної відповідальності.

5. Якщо при складенні протоколу особа, яка притягується до адміністративної відповідальності за правопорушення не була присутня, до протоколу вноситься відповідний запис, який підписується уповноваженою на те посадовою особою Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, яка склала протокол. При цьому один примірник складеного протоколу протягом трьох робочих днів надсилається особі, яка притягується до адміністративної відповідальності за повідомленою нею або наявною в Антимонопольному комітеті України, його територіальному відділенні адресою (місцезнаходженням / задекларованим / зареєстрованим місцем проживання (перебування).”;

40) у статті 56:

частину другу доповнити новими абзацами такого змісту:

“Невиконання рішень і розпоряджень органів Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, тягне за собою відповідальність, визначену законом.

Органи Антимонопольного комітету, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, можуть вживати заходи з моніторингу та контролю за виконанням відповідних рішень і розпоряджень із залученням експертів, експертних установ”;

у частині третій:

в абзаці першому слово “цим” замінити словом “самим”;

абзац другий виключити.

У зв’язку з цим, абзац третій вважати відповідно абзацом другим;

частину п’яту викласти в такій редакції:

“5. За кожний день прострочення сплати штрафу стягується пеня у розмірі півтора відсотка від суми штрафу. Розмір пені не може перевищувати розміру штрафу, накладеного відповідним рішенням органу Антимонопольного комітету України.

У разі прострочення сплати періодичного штрафного платежу пеня не застосовується.

Нарахування пені зупиняється з дня відкриття провадження господарським судом у справі про визнання недійсним рішення органу Антимонопольного комітету України до набрання судовим рішенням законної сили, крім випадків зупинення господарським судом виконання рішення.

Нарахування пені зупиняється на час розгляду органом Антимонопольного комітету України заяви особи, на яку накладено штраф, про перевірку чи

перегляд рішення у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції”;

частину восьму доповнити словами “періодичного штрафного платежу”;

частину дев'яту після слів “у тому числі про стягнення штрафу,” доповнити словами “періодичного штрафного платежу,”;

у частині десятій після слів “Сплата штрафу” доповнити словами “, періодичного штрафного платежу”;

у другому реченні частини дванадцятої слова “у тому числі про стягнення штрафу, зміни, які є невід’ємною частиною виконавчого документа” замінити словами “у тому числі про стягнення штрафу, періодичного штрафного платежу, зміни, про що приймається наказ, який є невід’ємною частиною виконавчого документа”;

у частині тринадцятій:

слова “штрафу та пені” замінити словами “штрафу, пені, періодичного штрафного платежу”;

доповнити частину словами “періодичного штрафного платежу”;

у частині чотирнадцятій слова “штрафів та пені” замінити словами “штрафів, пені, періодичного штрафного платежу”

частину шістнадцяту виключити;

доповнити новою частиною сімнадцятою такого змісту:

“17. З метою забезпечення ефективного виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції Антимонопольний комітет України, його територіального відділення мають право звернутися до суду про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладання штрафу у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, в порядку визначеному законом”;

41) у назві та тексті статті 57 слова “та у заявах, справах про узгоджені дії”, “у заявах, справах про узгоджені дії” виключити;

42) у статті 58:

у назві та тексті статті слова “узгоджені дії”, “узгоджених дій” виключити;

у частині другій:

абзац третій викласти в такій редакції:

“абзацами четвертим, п’ятим та шостим частини першої цієї статті, - протягом періоду дії рішення;”

в абзаці четвертому слово “відповідного” виключити;

в абзаці п'ятому частини третьої цифри та слово “31 та 48” замінити цифрами та словом “31, 48, 48¹ та 48²”;

43) у статті 60:

у частині третій після слів “не зупиняє” доповнити словом “строків”;

у частині четвертій:

в абзаці першому слово “Порушення” замінити словом “Відкриття”;

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

“зупиняє строки виконання зазначеного рішення органу Антимонопольного комітету України до набрання судовим рішенням законної сили, якщо органом Антимонопольного комітету України відповідно до частини третьої статті 48 цього Закону чи господарським судом не визначено інше”;

у частині п'ятій слова “дію рішення органу Антимонопольного комітету України” замінити словами “виконання рішення органу Антимонопольного комітету України на будь-якій стадії судового процесу”;

44) у статті 62:

у частині першій слова “узгоджені дії” виключити;

доповнити новою частиною другою такого змісту:

“2. Строк, встановлений органами Антимонопольного комітету України, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України, може бути продовжений за заявою, поданою до закінчення цього строку, чи з ініціативи органу Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України.

У випадку наявності поважних причин пропуску строку, встановленого законом, орган Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України може встановити додатковий строк вчинення відповідної дії, крім випадків, коли цим Законом встановлено неможливість поновлення строків”;

У зв'язку з цим, частини другу–третью вважати відповідно частинами третьою–четвертою.

7. Пункт 2 частини другої статті 4 Закону України “Про судовий збір” (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87; 2014 р., № 20-21, ст. 743) доповнити новим підпунктом 11 такого змісту:

“11) клопотання Антимонопольного комітету України, його територіального відділення про вжиття заходів забезпечення виконання рішень про накладення штрафу у справах про 1 розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб”.

порушення законодавства про захист економічної конкуренції

8. Абзац дев'ятий пункту 22² розділу XVII “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про ринок електричної енергії” (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 27–28, ст. 312 із наступними змінами) виключити.

9. У Законі України “Про страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 12-13, ст. 28):

- 1) пункт 12 частини першої статті 12 виключити;
- 2) пункт 12 частини восьмої статті 13 виключити;
- 3) у статті 19:

пункт 6 частини першої виключити;

у пункті 5 частини восьмої слова “та/або суперечитиме антимонопольному законодавству України” виключити;

- 4) у статті 46:

пункт 6 частини другої виключити;

у частині третій слова “і Законом України “Про захист економічної конкуренції” та “і дозвіл Антимонопольного комітету України на концентрацію” виключити;

- 5) у статті 52:

пункт 9 частини сьомої виключити;

у частині дванадцятій слова “Антимонопольного комітету України” виключити;

6) у пункті 5 частини четвертої статті 113 після слів “органу Антимонопольного комітету України” доповнити словами “голови територіального відділення Антимонопольного комітету України”;

7) у пункті 19 частини третьої статті 114 після слів “органам Антимонопольного комітету України” доповнити словами “голови територіального відділення Антимонопольного комітету України”.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім:

підпункту 11, абзацу шостого підпункту 36 пункту 6 розділу I цього Закону, які набирають чинності через один рік після набрання чинності цим

Законом (зміни до статей 19–21, пункту 8 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції»).

2. Установити, що:

1) положення статті 20, пункту 8 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції», в редакції, передбаченої цим Законом, не застосовуються до дій (бездіяльності), вчинених до набрання чинності підпунктом 11, абзацом шостим підпункту 36 пункту 6 розділу I цього Закону;

2) положення пункту 2 частини четвертої статті 20 Закону України «Про захист економічної конкуренції», в редакції, передбаченої цим Законом, не застосовується до правочинів, що були вчинені до дня набрання чинності підпунктом 11, абзацом шостим підпункту 36 пункту 6 розділу I цього Закону, до їх повного виконання або завершення строків дії таких правочинів.

дозвіл на узгоджені дії, наданий відповідно до статті 10 Закону України «Про захист економічної конкуренції» до набрання чинності цим Законом, діє протягом строку, на який його було надано органами Антимонопольного комітету України;

1) справи про узгоджені дії суб'єктів господарювання, справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, розгляд яких розпочато до дня набрання чинності цим Законом, розглядаються відповідно до законодавства, яке діяло до дня набрання чинності цим Законом;

2) рішення органів Антимонопольного комітету України, прийняті до дня набрання чинності цим Законом, підлягають виконанню відповідно до законодавства, яке діяло на момент прийняття рішення;

б) заяви про надання дозволу на узгоджені дії суб'єктів господарювання, заяви про надання висновків відповідно до статей 14 і 29 Закону України «Про захист економічної конкуренції», заяви та подання про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, які подані та розгляд яких не закінчено до дня набрання чинності цим Законом, розглядаються відповідно до законодавства, яке діяло до дня набрання чинності цим Законом.

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради

України